

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena in petega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08 in 108/09) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o odlaganju odpadkov na odlagališčih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

(1) Ta uredba v skladu z Direktivo Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L št. 182 z dne 16. 7. 1999, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES, glede regulativnega postopka s pregledom (UL L št. 311, z dne 21. 11. 2008, str. 1) in Odločbo Sveta 2003/33/ES z dne 19. decembra 2002 o določitvi meril in postopkov za sprejemanje odpadkov na odlagališčih na podlagi člena 16 in Priloge II k Direktivi 1999/31/ES (UL L št. 11 z dne 16. 1. 2003, str. 27) določa mejne vrednosti emisij snovi v okolje zaradi odlaganja odpadkov, obvezna ravnanja in druge pogoje za odlaganje ter pogoje in ukrepe v zvezi z načrtovanjem, gradnjo, obratovanjem in zapiranjem odlagališč ter ravnanja po njihovem zaprtju z namenom, da se v celotnem obdobju trajanja odlagališča zmanjšajo učinki škodljivih vplivov na okolje, zlasti zaradi vplivov onesnaževanja z emisijami snovi v površinske vode, podzemne vode, tla in zrak, in v zvezi z globalnim onesnaženjem okolja zmanjšajo emisije toplogrednih plinov in preprečijo tveganja za zdravje ljudi.

(2) Ta uredba določa tudi obvezna ravnanja in druge pogoje za odlaganje odpadkov v podzemna skladišča.

(3) Za vprašanja v zvezi z odpadki, ki se odlagajo, in splošnimi pogoji odstranjevanja odpadkov, ki niso posebej urejeni s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja odpadke.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. odpadek je odpadek v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;
2. komunalni odpadek je komunalni odpadek v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja;
3. nevaren odpadek je nevaren odpadek v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;
4. nenevaren odpadek je vsak odpadek, ki ni uvrščen med nevarne odpadke;

5. inertni odpadek je odpadek, ki se fizikalno, kemično ali biološko bistveno ne spreminja, ne razpade, ne zgori ali kako drugače kemijsko ali fizikalno ne reagira, se biološko ne razgradi in ne vpliva škodljivo na druge snovi ob stiku z njimi na način, ki bi lahko povzročil onesnaženje okolja ali škodoval zdravju; skupno izluževanje in vsebnost onesnaževal v inertnem odpadku in ekotoksičnost izcedne vode morajo biti zanemarljivi in zlasti ne smejo ogroziti kakovosti površinske ali podzemne vode;

6. gradbeni odpadek je odpadek, ki nastane pri gradbenih delih zaradi gradnje, rekonstrukcije, adaptacije, obnove ali odstranitve objekta in je razvrščen v skupino odpadkov 17 iz klasifikacijskega seznama odpadkov, določenega v predpisu, ki ureja odpadke (v nadaljnjem besedilu: klasifikacijski seznam odpadkov);

7. istovrstni odpadek je odpadek, ki nastaja v enakih ali podobnih procesih brez bistvenih razlik glede načina nastajanja in njegove sestave, tako da se fizikalne, kemične ali biokemične lastnosti odpadka, pomembne za njegovo odstranjevanje, med seboj bistveno ne razlikujejo, in je razvrščen v isto skupino v klasifikacijskem seznamu odpadkov;

8. tekoči odpadek je katerikoli odpadek v tekočem agregatnem stanju. Blato in mulj se ne štejeta za tekoči odpadek. Tekoči odpadek so tudi industrijske odpadne vode, ki se zbirajo in oddajajo, ne da bi se pred oddajo izvajal obratovalni monitoring v skladu s predpisi, ki urejajo emisije snovi in toplote v vode;

9. podzemno skladišče je skladišče za trajno skladiščenje odpadkov v globokem podzemnem prostoru, kot so rudnik soli ali kalija;

10. odlagališče je naprava ali več naprav za odlaganje odpadkov na površino tal ali pod njo.

Za odlagališče se šteje tudi:

– naprava ali del naprave, kjer povzročitelj odpadkov skladišči svoje odpadke na kraju njihovega nastanka več kakor tri leta pred oddajo v nadaljnjo predelavo po postopkih predelave v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, in

– stalna naprava ali del naprave, kjer se odpadki skladiščijo več kakor eno leto pred oddajo v nadaljnje ravnanje po postopkih odstranjevanja v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

Za odlagališče se ne šteje:

– naprava ali del naprave, kjer se odpadki raztovarjajo z namenom omogočanja njihove priprave za nadaljnji prevoz v predelavo ali odstranjevanje, ali

– skladišče odpadkov, kjer se odpadki skladiščijo največ tri leta pred oddajo v nadaljnje ravnanje po postopkih predelave ali največ eno leto pred oddajo v nadaljnje ravnanje po postopkih odstranjevanja v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;

11. območje odlagališča je območje, ki je določeno s prostorskim aktom, kjer je dovoljena gradnja telesa odlagališča in drugih objektov in naprav, potrebnih za obratovanje odlagališča;

12. mejne vrednosti emisij snovi v okolje zaradi odlaganja odpadkov so mejne vrednosti parametrov onesnaženosti odpadkov in parametrov izlužka odpadkov;

13. obdelava odpadkov je vsak fizikalni, termični, kemični ali biološki postopek v okviru postopkov predelave oziroma odstranjevanja odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, vključno s sortiranjem odpadkov, s katerim se spremenijo lastnosti odpadkov, zato da se zmanjša njihova prostornina, nevarne lastnosti ali vsebnost biološko razgradljivih snovi, da se lažje ravna z njimi ali povečajo možnosti za njihovo predelavo.

14. obdelava mešanih komunalnih odpadkov pred odlaganjem na odlagališču (v nadaljnjem besedilu: obdelava mešanih komunalnih odpadkov) je njihova mehansko-biološka obdelava, s katero se zagotovi:

a) izločanje frakcij, primernih za recikliranje, in

b) aerobno ali anaerobno obdelavo mešanih komunalnih odpadkov in predhodno ali naknadno izločanje gorljivih frakcij, primernih za energetske predelavo.

Izločanje ločenih frakcij z ločenim zbiranjem komunalnih odpadkov se ne šteje za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov.

15. izcedne vode so vse tekočine, ki se izcejajo iz odloženih odpadkov ali pronicajo skozi telo odlagališča in se odvajajo ali zadržujejo znotraj telesa odlagališča;

16. odlagališčni plin je katerikoli plin, ki nastaja zaradi odloženih odpadkov;

17. izlužek je raztopina, pridobljena z laboratorijskim testom izluževanja odpadka;

18. upravljavec odlagališča ali podzemnega skladišča je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je odgovoren za odlagališče ali podzemno skladišče in ga upravlja v času njegovega obratovanja, med izvedbo zapiralnih del in po njegovem zaprtju;

19. biološko razgradljiv odpadki je kakršenkoli odpadki, ki se lahko aerobno ali anaerobno razgradi, kot so biološko razgradljivi kuhinjski odpadki in odpadki iz vrtov in parkov odpadki ter papir in karton ter drugi komunalni odpadki, ki se razgradijo, če so izpostavljeni anaerobnim ali aerobnim procesom razgrajevanja;

20. imetnik odpadkov je imetnik odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;

21. vlagatelj je oseba, ki vložijo zahtevo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča pod pogoji iz te uredbe;

22. redko poseljeno oddaljeno območje je območje, kjer stalno prebiva manj kakor 500 prebivalcev na občino ali naselje, in gostota prebivalstva ne presega 5 prebivalcev na km² površine, in je več kakor 50 km oddaljeno od najbližjega naselja z več kakor 250 prebivalci na km² površine ali ima do takih naselij večji del leta otežen dostop po cesti zaradi slabih meteoroloških razmer;

23. pošiljka odpadkov je količina istovrstnih odpadkov, ki jih upravljavec odlagališča prevzame v enem dnevu v okviru ene spremne dokumentacije o prevzetih odpadkih;

24. reprezentativni vzorec odpadkov je vzorec, vzeti iz celotne količine odpadkov, katerega lastnosti, ki so predmet kemične analize, odražajo povprečno sestavo teh odpadkov;

25. obstoječe odlagališče je odlagališče, ki ga je na podlagi prijave upravljavca odlagališča v skladu z določbami Pravilnika o odlaganju odpadkov (Uradni list RS, št. 5/00, 41/04 – ZVO-1 in 43/04) ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), razvrstilo med:

- odlagališče za nevarne odpadke,
- odlagališče za nenevarne odpadke ali
- odlagališče za inertne odpadke;

26. rekonstrukcija obstoječega odlagališča so gradbeni in drugi posegi na obstoječem odlagališču v skladu s predpisom, ki ureja graditev objektov, v skladu s predpisom, ki ureja graditev objektov, če se pri rekonstruiranju ne povečuje zmogljivost odlagališča ali spreminja vrsta odlagališča iz 4. člena te uredbe;

27. telo odlagališča obsega celoto vseh odloženih odpadkov in sistem tesnjenja odlagališčnega dna, pokritje površin odlagališča, sistema za odvajanje izcedne vode in padavinske vode s površin odlagališča, sistem odplinjanja odlagališča in druge tehnične objekte ter obrobne in oporne nasipe in druge tehnične konstrukcije za zagotavljanje stabilnosti telesa odlagališča;

28. tesnjenje odlagališča je tehnični sistem objektov in ukrepov za preprečevanje emisije snovi v tla, ki ga sestavljajo tesnjenje površine odlagališčnega telesa, tesnjenje odlagališčnega dna in sistem odvajanja izcednih in odpadnih vod:

- a) kombinirano tesnjenje odlagališča je sestavljeno iz različnih tesnilnih materialov z medsebojno dopolnjujočimi lastnostmi;
- b) mineralno tesnjenje je umetno narejeno tesnjenje, ki ga sestavljajo eno ali večplastno zgoščeni sloji iz mineralnih zemljin in potrebnih dodatkov;

29. odlagališčno dno je poravnana površina podlage, na kateri je zgrajeno telo odlagališča;

30. odplinjevalni sistemi so odplinjevalni kamini, rezervoarji in napeljave ter regulacijski objekti in drugi tehnični objekti za zajemanje in nadzorovano ravnanje z odlagališčnim plinom oziroma njegovo neposredno sežiganje;

31. aktivno odplinjanje je izsesavanje odlagališčnega plina z umetno proizvedenim podtlakom;

32. vodoprepustnost je lastnost materiala, ki opisuje pretakanje tekočine skozi porozni medij pri določenem hidravličnem gradientu, ki tekočino poganja, in se izračuna kot koeficient hidravlične prevodnosti k , izražen v m/s;

33. center za ravnanje s komunalnimi odpadki je objekt lokalne infrastrukture lokalnega pomena v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, in je urejen v skladu s Prilogo 1, ki je sestavni del te uredbe. Center za ravnanje s komunalnimi odpadki je kot naprava ali več povezanih naprav namenjen za prevzem, skladiščenje in obdelavo mešanih komunalnih odpadkov ter za oddajo izločenih frakcij in ostanka mešanih komunalnih odpadkov po obdelavi v nadaljnje ravnanje v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

3. člen

(uporaba uredbe)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za obratovanje vsakega odlagališča, ne glede na vrsto odpadka, ki se odlaga.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se določbe te uredbe ne uporabljajo za:

1. vnašanje blata čistilnih naprav ali greznic in mulja iz rečnih strug, jezer ali morja in podobnih gnojil v tla ali na njih z namenom gnojenja ali izboljševanja kakovosti tal, če se vnašajo kot gnojilo v skladu s predpisom, ki ureja uporabo blata čistilnih naprav v kmetijstvu ali predpisom, ki ureja varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov;

2. uporabo inertnih odpadkov kot polnilo pri vzpostavitvi novega ali nadomestitvi prejšnjega stanja okolja ali pri zagotavljanju stabilnosti telesa odlagališča, sanitarnih ukrepov ali drugih posegov pri rekonstrukciji odlagališč ali pri gradnji, če se vnašajo v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov;

3. odlaganje mulja na vodnem in priobalnem zemljišču, če je bil odvzet iz njegovega vodnega ali priobalnega zemljišča in ima lastnosti odpadka, ki se po tej uredbi lahko odlaga na odlagališče za nenevarne odpadke, pri čemer se upoštevajo le anorganski parametri onesnaženosti in izlužka;

4. uporabo zemeljskih izkopov, ki nastanejo pri gradbenih delih, ali umetno pripravljenih zemljin, če se vnašajo izven telesa odlagališča v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov;

5. odlaganje neonesnažene jalovine ali nenevarnih inertnih odpadkov, ki nastajajo pri raziskovanju, izkoriščanju, obogatitvi in predelavi ter skladiščenju mineralnih surovin ali pri delih v površinskih kopih, če se vnašajo v skladu s predpisi, ki urejajo rudarstvo.

(3) Če odpadki vsebujejo obstojna organska onesnaževala ali so z njimi onesnaženi, se lahko odlagajo v skladu s to uredbo, če vsebnost polikloriranih bifenilov (v nadaljnjem besedilu: PCB) v njih ne presega mejnih vrednosti koncentracije obstojnih organskih onesnaževal in so izpolnjene druge zahteve v zvezi z obstojnimi organskimi onesnaževali, ki so za odlaganje odpadkov določene z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta ES št. 850/2004 z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih in spremembi Direktive 79/117/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 7), zadnjič spremenjeno z Uredbo Komisije (EU) št. 757/2010 z dne 24. avgusta 2010 o spremembi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 850/2004 o obstojnih organskih onesnaževalih glede prilog I in III (UL L št. 223 z dne 25. 8. 2010, str. 29).

II. OBVEZNA RAVNANJA IN DRUGI POGOJI ZA ODLAGANJE ODPADKOV

4. člen

(vrste odlagališč)

(1) Vrste odlagališč so:

1. odlagališče za nevarne odpadke,
2. odlagališče za nenevarne odpadke in
3. odlagališče za inertne odpadke.

(2) Za odlagališče za nenevarne odpadke se šteje tudi odlagališče komunalnih odpadkov, ki je objekt infrastrukture lokalnega pomena v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, in je namenjeno za odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov.

5. člen

(obdelava odpadkov)

(1) Odpadke je dovoljeno odlagati samo na odlagališčih.

(2) Odlagati je dovoljeno samo obdelane odpadke.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je brez predhodne obdelave dovoljeno odlagati inertne odpadke, kadar njihova obdelava tehnično ni izvedljiva, ali druge odpadke, če njihova obdelava, s katero se zmanjša količina ali nevarnosti za človekovo zdravje ali okolje, ne prispeva k namenom iz prvega odstavka 1. člena te uredbe.

(4) Za obdelane komunalne odpadke se štejejo mešani komunalni odpadki, ki so obdelani v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki. Upravljavec centra mora imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja in predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

(5) Mešani komunalni odpadki, ki so pred odlaganjem obdelani v skladu s prejšnjim odstavkom, se tudi po obdelavi označujejo s klasifikacijsko številko 20 03 01 iz klasifikacijskega seznama odpadkov.

(6) Ne glede na predpis, ki ureja obdelavo biološko razgradljivih odpadkov, se v centru iz četrtega odstavka tega člena mešani komunalni odpadki lahko obdelujejo le po postopkih z oznako D8 in D9 iz predpisa, ki ureja odpadke.

(7) Upravljavec centra iz četrtega odstavka tega člena mora:

1. redno sprejemati mešane komunalne odpadke in jih skladiščiti do njihove obdelave,
2. obdelati mešane komunalne odpadke,
3. redno oddajati izločene nenevarne frakcije, primerne za recikliranje, v nadaljnjo obdelavo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki,
4. za izločene nevarne frakcije zagotoviti tako ravnanje, kot je za posamezno nevarno frakcijo predpisano v predpisih, ki urejajo ravnanje z odpadki,
5. redno oddajati izločene gorljive frakcije, primerne za energetsko predelavo, v sežig ali sosežig v skladu s predpisi, ki urejajo sežiganje odpadkov, in
6. ostanek mešanih komunalnih odpadkov po obdelavi redno oddajati upravljavcu odlagališča komunalnih odpadkov.

(8) Dokazilo o sprejemu odpadkov iz 1. točke prejšnjega odstavka in o oddaji odpadkov iz 3. do 6. točke prejšnjega odstavka je veljavni evidenčni list v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(9) Pred oddajo odpadkov iz 6. točke sedmega odstavka tega člena v odlaganje je treba zagotoviti oceno odpadkov v skladu z 11. členom

te uredbe.

6. člen

(mejne vrednosti emisij snovi v okolje zaradi odlaganja odpadkov)

(1) Na odlagališče za nevarne odpadke je dovoljeno odlagati samo nevarne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za nevarne odpadke, določenih v Prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Na odlagališče za nenevarne odpadke je dovoljeno odlagati:

– nenevarne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za nenevarne odpadke iz Priloge 3 te uredbe,

– obdelane nenevarne odpadke z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, ki nastajajo kot ostanki predelave po postopku R3 v skladu s predpisom, ki ureja odpadke (recikliranje/pridobivanje organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila vključno s kompostiranjem ali z drugimi procesi biološkega preoblikovanja), (v nadaljnjem besedilu: nenevarni odpadki z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi), z lastnostmi parametrov iz 5. točke Priloge 3 te uredbe,

– stabilne in nereaktivne nevarne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za nenevarne odpadke iz Priloge 3 te uredbe, za odlaganje na odlagalnih poljih, kjer ni komunalnih odpadkov ali nenevarnih odpadkov z vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, večjo od pet odstotkov mase odpadkov, in

– odpadke, ki vsebujejo azbest, če izpolnjujejo zahteve iz Priloge 3 te uredbe.

(3) Na odlagališče za nenevarne odpadke, ki je odlagališče komunalnih odpadkov, je poleg odpadkov iz prejšnjega odstavka dovoljeno odlagati:

– komunalne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti za komunalne odpadke iz Priloge 3 te uredbe,

– mehansko-biološko obdelane komunalne odpadke z lastnostmi iz drugega odstavka 7. člena te uredbe.

(4) Na odlagališče za inertne odpadke je dovoljeno odlagati:

– inertne odpadke, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za inertne odpadke iz Priloge 3 te uredbe, in

– odpadke, določene v Prilogi 4, ki je sestavni del te uredbe.

(5) Na odlagališče za nevarne odpadke je prepovedano odlagati komunalne odpadke in nenevarne odpadke z vsebnostjo biološko razgradljivih snovi, večjo od pet odstotkov mase odpadkov, lahko pa se odlagajo inertni odpadki, katerih onesnaženost ne presega mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti in mejnih vrednosti parametrov izlužka za inertne odpadke iz Priloge 3 te uredbe, in nenevarni odpadki, katerih vsebnost biološko razgradljivih snovi ni večja od pet odstotkov mase odpadkov.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena lahko ministrstvo upravljavcu odlagališča dovoli odlaganje odpadkov, katerih parametri onesnaženosti za največ trikrat presegajo mejne vrednosti parametrov onesnaženosti za odpadke iz Priloge 3 te uredbe, razen za:

– raztopljeni organski ogljik v izlužku odpadkov (v nadaljnjem besedilu: DOC), lahko hlapne aromatske ogljikovodike (v nadaljnjem besedilu: BTEX), PCB in mineralna olja v odpadkih, če gre za inertne odpadke,

– celotni organski ogljik in pH v odpadkih, če gre za stabilne in nereaktivne nevarne odpadke, ki se lahko odlagajo na odlagališču za nenevarne odpadke,

– vse parametre, če gre za obdelane nenevarne odpadke z visoko vsebnostjo biološko razgradljivih snovi z lastnostmi parametrov iz 5. točke v Prilogi 3 te uredbe,

– žarilno izgubo ali celotni organski ogljik v odpadkih, če gre za nevarne odpadke, in

– celotni organski ogljik, če gre za inertne odpadke, za katere sme celotni organski ogljik presegati mejne vrednosti parametrov onesnaženosti iz Priloge 3 te uredbe do največ dvakrat.

(7) Ministrstvo dovoli odlaganje odpadkov iz prejšnjega odstavka samo za vnaprej določeno število pošiljk odpadkov, ki se bodo odložile na odlagališču v obdobju, krajšem od 12 mesecev, če iz ocene emisij v okolje, ki jo k vlogi za okoljevarstveno dovoljenje ali vlogi za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja priloži upravljavec odlagališča, izhaja, da zaradi preseganja mejnih vrednosti parametrov onesnaženosti za odpadke oziroma mejnih vrednosti parametrov izlužka iz Priloge 3 te uredbe ne bo dodatnih škodljivih vplivov na okolje.

(8) O izdaji dovoljenja za odlaganje odpadkov iz petega odstavka tega člena ministrstvo poroča Komisiji.

7. člen

(odlaganje komunalnih odpadkov)

(1) Ne glede na določbe prve alineje tretjega odstavka prejšnjega člena lahko upravljavec odlagališča za nenevarne odpadke v posameznem koledarskem letu na odlagališču odloži tako obdelane komunalne odpadke, da je delež biološko razgradljivih odpadkov v njih enak ali manjši deležu, ki mu ga v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določi ministrstvo.

(2) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju lahko dovoli odlaganje mehansko-biološko obdelanih mešanih komunalnih odpadkov, obdelanih v skladu s 5. členom te uredbe in njihova kurilna vrednost ne presega 6 000 kJ/kg suhe snovi, vsebnost celotnega organskega ogljika ne presega 18 odstotkov mase suhih mehansko-biološko obdelanih komunalnih odpadkov in sposobnost sprejemanja kisika, izražena v AT(4), ne presega mejne vrednosti 10 mg O(2)/g suhe snovi biološko razgradljivih odpadkov.

(3) Pri določitvi deleža biološko razgradljivih odpadkov iz prvega odstavka tega člena ter števila odlagališč za nenevarne odpadke, kjer je dovoljeno odlagati mehansko-biološko obdelane komunalne odpadke, ministrstvo upošteva usmeritve v zvezi z zmanjševanjem odlaganja biološko razgradljivih odpadkov iz operativnega programa ravnanja s komunalnimi odpadki in podatke o ravnanju z biološko razgradljivimi ločenimi frakcijami komunalnih odpadkov iz načrta ravnanja z odpadki, ki ga mora vlagatelj priložiti k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča iz 39. člena te uredbe.

(4) Usmeritve v zvezi z zmanjševanjem odlaganja biološko razgradljivih odpadkov iz operativnega programa iz prejšnjega odstavka upoštevajo celotno količino biološko razgradljivih odpadkov, ki se v posameznem koledarskem letu lahko odloži na vseh odlagališčih na ozemlju Republike Slovenije, in se nanašajo na ukrepe priprave za ponovno uporabo, recikliranja, kompostiranja in snovne ali energetske predelave biološko razgradljivih odpadkov ter proizvodnje bioplina iz teh odpadkov.

(5) Celotna količina biološko razgradljivih odpadkov iz prejšnjega odstavka je določena v Prilogi 5, ki je sestavni del te uredbe.

(6) Če so mešani komunalni odpadki obdelani v skladu s 5. členom te uredbe, se šteje, da izpolnjujejo zahteve iz drugega odstavka tega člena za odlaganje na odlagalnih poljih odlagališča za nenevarne odpadke, kjer se ne odlagajo stabilizirani in nereaktivni nevarni odpadki.

8. člen

(največja količina odloženih biološko razgradljivih odpadkov)

(1) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča komunalnih odpadkov upravljavcu odlagališča določi za posamezno koledarsko leto tak delež biološko razgradljivih odpadkov v odloženih komunalnih odpadkih, da je enak največ deležu, ki je določen za celotno letno količino odloženih komunalnih odpadkov v Prilogi 5 te uredbe.

(2) Če ministrstvo za posamezno odlagališče komunalnih odpadkov dovoli večji delež biološko razgradljivih odpadkov v odloženih komunalnih odpadkih, kakor je določen v prejšnjem odstavku ali če za posamezno odlagališče dovoli odlaganje mehansko-biološko obdelanih komunalnih odpadkov, mora na podlagi analize podatkov o odlaganju biološko razgradljivih odpadkov na ostalih odlagališčih komunalnih odpadkov za vsako leto posebej zagotoviti, da celotna letna količina biološko razgradljivih odpadkov, odložena na vseh odlagališčih na ozemlju Republike Slovenije, ne presega količine za to leto, določene v Prilogi 5 te uredbe.

(3) Količina biološko razgradljivih odpadkov v odloženih komunalnih odpadkih iz prvega odstavka tega člena se določi kot največja količina biološko razgradljivih odpadkov na prebivalca in se izračuna kot količnik med letno količino odloženih komunalnih odpadkov iz priloge 5 te uredbe in številom prebivalcev Republike Slovenije v letu izdaje okoljevarstvenega dovoljenja.

9. člen

(prepoved odlaganja odpadkov)

(1) Na odlagališča je prepovedano odlagati:

1. odpadke, ki ne izpolnjujejo zahtev iz 6. člena te uredbe;

2. tekoče odpadke, razen:

– mulja in koncentratov iz čistilne naprave za izcedno vodo in drugo odpadno vodo, ki nastaja na območju odlagališča, in

– izcedne vode, če se v zaprtem krogotoku vrača na tesnjeni del odlagališča in je na podlagi celovite vodne bilance dokazano, da se dolgoročno telo odlagališča ne more zasititi z vodo. Omogočeno mora biti odvajanje izcedne vode iz telesa odlagališča ter zagotovljeno neovirano odvajanje odlagališčnih plinov;

3. mehansko-biološko obdelane komunalne odpadke, razen če je njihovo odlaganje na odlagališču komunalnih odpadkov dovolilo

ministrstvo v skladu z določbami 7. in 8. člena te uredbe;

4. odpadke, ki so glede na pogoje odlaganja na odlagališču eksplozivni, jedki, korozivni, oksidativni, lahko vnetljivi ali vnetljivi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ali odpadke, ki pospešujejo gorenje;

5. posode, napolnjene s plini pod tlakom;

6. snovi, ki burno reagirajo v stiku z vodo;

7. toplotno neobdelane odpadke, ki nastajajo pri opravljanju zdravstvene ali veterinarske dejavnosti, in neobdelane ali obdelane odpadke, ki se razvrščajo med stranske živalske proizvode I., II. in III. kategorije v skladu z Uredbo (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (UL L št. 300, 14. 11. 2009, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1069/2009/ES), ne glede na stopnjo obdelave in druge odpadke, ki nastajajo pri veterinarski ali drugi dejavnosti, če imajo nevarno lastnost infektivnega odpadka v skladu s predpisom, ki ureja odpadke;

8. laboratorijske odpadke in druge kemijske substance, ki nastajajo v raziskovalni in razvojni dejavnosti ali izobraževalnih dejavnostih, ki niso identificirani ali so novi, in katerih učinki na človeka ali okolje niso znani;

9. cele ali razrezane izrabljene avtomobilske gume, razen če se uporabijo kot gradbeni material na odlagališču ali gume z zunanjim premerom, večjim od 1 400 mm, ali kolesarske gume;

10. muljaste, pastozne ali drobnozrnate odpadke, če glede na pogoje odlaganja na odlagališču lahko škodijo delovanju sistema odvajanja izcednih in odpadnih vod ali stabilnosti telesa odlagališča;

11. odpadne industrijske in avtomobilske baterije in akumulatorje, razen ostankov baterij in akumulatorjev po obdelavi ali recikliranju, če izpolnjujejo pogoje za odlaganje nenevarnih odpadkov;

12. izrabljena motorna vozila in njihove nepredelane sestavne dele, ki nastanejo pri njihovi razgradnji;

13. odpadno električno in elektronsko opremo, razen ostankov predelave, če izpolnjujejo pogoje za odlaganje nenevarnih odpadkov;

14. ločene frakcije komunalnih odpadkov, razen ostankov njihove predelave, če izpolnjujejo pogoje za odlaganje nenevarnih odpadkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko ministrstvo dovoli odlaganje posameznih pošiljk stranskih živalskih proizvodov I., II. ali III. kategorije, če so v zvezi z njihovim nastankom, predelavo in drugimi pogoji izpolnjene zahteve za odstranjevanje z odlaganjem, določene v Uredbi 1069/2009/ES, in gre za:

– toplotno obdelane stranske živalske proizvode I. kategorije, razen trupel živali, za katere se sumi oziroma je potrjen sum na transmisivno spongiformno encefalopatijo, ter živali, ki so bile pokončane zaradi njenega izkoreninjenja,

– kuhinjske odpadke iz mednarodnih transportov ne glede na to, da niso toplotno obdelani,

– vse toplotno obdelane stranske živalske proizvode II. kategorije,

– vse stranske živalske proizvode III. kategorije, ki so obdelani v skladu z zahtevami Uredbe 1069/2009/ES.

10. člen

(prepoved mešanja odpadkov)

Prepovedano je redčenje ali mešanje odpadkov z drugimi snovmi ali odpadki samo z namenom izpolnjevanja zahtev za odlaganje odpadkov na odlagališčih.

11. člen

(ocena odpadkov)

(1) Odlaganje odpadkov na odlagališču je dovoljeno le, če je izdelana ocena njihovih, za odlaganje pomembnih lastnosti, v skladu s predpisom, ki ureja oceno odpadkov (v nadaljnjem besedilu: ocena odpadkov).

(2) Izdelavo ocene odpadkov mora zagotoviti imetnik odpadkov, ki oddaja odpadke v odlaganje, za mešane komunalne odpadke pa zagotovi izdelavo ocene odpadkov izvajalec občinske gospodarske javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov, ki je predal obdelane mešane komunalne odpadke v odlaganje.

(3) Upravljavlec odlagališča mora zagotoviti, da se ocene odpadkov hranijo v elektronski obliki do zaprtja odlagališča, tako da so sestavni del strokovnih podlag za načrtovanje zaprtja odlagališča in ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po njegovem zaprtju.

(4) Ocena odpadkov ob odložitvi odpadkov ne sme biti starejša kakor 12 mesecev, razen za mešane komunalne odpadke, za katere je treba oceno odpadkov izdelati na vsakih 2.000 t mešanih komunalnih odpadkov, prevzetih na odlaganje, ali vsakih šest mesecev, če je mešanih komunalnih odpadkov, namenjenih odlaganju, manj kot 2 000 t. Če bi bilo treba zaradi količine mešanih komunalnih odpadkov, prevzetih na odlaganje, na geografsko zaokroženem območju, kjer mešane komunalne odpadke odlaga isti izvajalec občinske gospodarske javne službe odlaganja ostankov predelanih ali odstranjenih komunalnih odpadkov, izdelati oceno odpadkov v katerem koli mesecu posameznega leta več kot enkrat, je treba oceno mešanih komunalnih odpadkov do zaključka tega leta izdelati enkrat na mesec.

(5) Oceno odpadkov, vključno z vzorčenjem odpadkov, lahko izdela samo oseba, ki ima pooblastilo ministrstva v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

12. člen

(količine odpadkov, za katere ni treba izdelati ocene odpadkov)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena ocene odpadkov ni treba izdelati za:

1. odpadke istega imetnika, če njihova celotna odložena količina v obdobju zaporednih štirih mesecev ne presega 200 kg in je na podlagi razpoložljivih podatkov o odpadkih in njihovega vizualnega pregleda mogoče izključiti njihovo onesnaženost z nevarnimi snovmi;

2. odpadke istega imetnika, če njihova celotna odložena količina v enem letu ne presega 15 ton in imetnik pred začetkom dostavljanja odpadkov pisno potrdi, da ta količina v dovoljenem obdobju ne bo prekoračena in da odpadki niso onesnaženi z nevarnimi snovmi in je delež biološko razgradljivih sestavin manjši od pet odstotkov, pri čemer morajo biti vrsta, izvor in kraj nastanka vsake pošiljke v celoti znani;

3. komunalna odpadka, ki se razvrščata v klasifikacijski številki 20 02 02 in 20 03 03 iz klasifikacijskega seznama odpadkov;

4. odpadke, ki nastajajo pri raziskovanju, izkoriščanju, obdelavi ali skladiščenju mineralnih surovin ali kot posledica obratovanja kamnolomov, če so odloženi na mestu nastanka, in

5. gradbene odpadke, ki vsebujejo azbest, in trdno vezane azbestne odpadke.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka, razen za odpadke iz 5. točke, mora imetnik odpadkov evidenčnemu listu, ki spremlja pošiljko odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, priložiti izjavo, iz katere je razvidno, da odpadki niso onesnaženi z nevarnimi snovmi in nimajo nevarnih lastnosti.

(3) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da masa odpadkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ne presega 0,5 odstotka mase vseh na odlagališču odloženih odpadkov.

13. člen

(ocena istovrstnih odpadkov)

(1) Če imetnik odpadkov na isto odlagališče več kot 12 mesecev redno oddaja pošiljke istovrstnih odpadkov, mora biti ocena odpadkov izdelana pred odlaganjem prve oddane pošiljke, za naslednje pošiljke istovrstnih odpadkov pa najmanj enkrat vsakih dvanajst mesecev oziroma za mešane komunalne odpadke v skladu s četrtem odstavkom 11. člena te uredbe.

(2) Imetnik istovrstnih odpadkov mora zagotoviti tudi, da so v oceni odpadkov upravljavcu odlagališča posredovani podatki o kraju in načinu nastajanja odpadkov ter, če ne gre za komunalne odpadke, tudi o vhodnih materialih v proces, pri katerem nastajajo odpadki, zlasti pa o njihovih spremembah.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljajo tudi za istovrstne odpadke, ki nastajajo pri istem povzročitelju odpadkov na različnih krajih, njihov nastanek pa povzroča enak proces pri enakih vhodnih materialih.

14. člen

(odpadki, za katere ni treba izdelati kemične analize)

(1) Za izdelavo ocene odpadkov ni treba izdelati kemične analize odpadkov, če gre za odpadke:

– iz Priloge 4 te uredbe,

– rastlinskega in živalskega izvora ali iz drugih naravnih materialov, ki niso onesnaženi ali obdelani z nevarnimi snovmi,

– ki nastanejo pri zemeljskem izkopu, če niso onesnaženi z nevarnimi snovmi ali zmešani z nevarnimi odpadki in v katerih je manj kakor pet odstotkov mase drugih nenevarnih odpadkov, če celotna prostornina istega povzročitelja odpadkov ne presega 500 m³,

– pri katerih odvzem reprezentativnega vzorca ni mogoč, pri čemer pa je treba namesto s kemično analizo utemeljiti upravičenost odlaganja odpadkov na posamezno vrsto odlagališča na podlagi podatkov o lastnostih snovi, ki so v odpadkih.

(2) Če prostornina odpadkov, ki nastanejo pri zemeljskem izkopu iz tretje alineje prejšnjega odstavka, presega 500 m³, je treba izdelati kemično analizo odpadkov zemeljskega izkopa na podlagi vzorčenja na vsakih 1 000 m³ odloženih odpadkov.

15. člen

(preverjanje odpadkov)

(1) Upravljavec odlagališča mora pred odložitvijo odpadkov v telo odlagališča zagotoviti preverjanje vseh dostavljenih odpadkov, ki vključuje pregled s to uredbo predpisane dokumentacije o odpadkih in ugotavljanje istovetnosti odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti, navedene v dokumentaciji, ki spremlja pošiljke dostavljenih odpadkov.

(2) Istovetnost odpadkov se ugotavlja s tehtanjem in vizualnim pregledom odpadkov ter kontrolno kemično analizo reprezentativnih vzorcev odpadkov.

(3) Postopki preverjanja dostavljenih odpadkov se morajo izvajati po postopkih iz sheme postopkov preverjanja dostavljenih odpadkov iz Priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

(4) Ministrstvo lahko upravljavcu odlagališča, ki je hkrati edini povzročitelj odpadkov, ki se na tem odlagališču odlagajo, v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča dovoli poenostavitev preverjanja dostavljenih odpadkov iz prvega odstavka tega člena, če se posamezni postopki tega preverjanja izvajajo na kraju nastajanja odpadkov.

16. člen

(pregled dokumentacije)

(1) Pri pregledu dokumentacije o odpadkih mora upravljavec odlagališča preveriti predvsem njeno popolnost in veljavnost ter skladnost z zahtevami iz te uredbe, posebej pa mora preveriti rezultate ocene odpadkov iz 11. člena te uredbe.

(2) Če v oceni odpadkov iz prejšnjega odstavka ni rezultatov kemične analize odpadkov, mora upravljavec odlagališča preveriti tudi, ali gre za odpadke iz 14. člena te uredbe.

(3) Dokumentacija o odpadkih iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati tudi evidenčni list, ki v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, spremlja pošiljko odpadkov, ali listine o čezmejnem pošiljanju odpadkov, če gre za vnos odpadkov iz drugih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) oziroma za uvoz odpadkov iz tretjih držav.

17. člen

(tehtanje in vizualni pregled)

(1) Tehtanje odpadkov mora upravljavec odlagališča zagotoviti ob prevzemu odpadkov, vizualni pregled istovetnosti odpadkov pa ob prevzemu odpadkov in pred dokončnim vnosom na odlagališče tako, da jih je še mogoče odstraniti iz telesa odlagališča, če so neprimerni za odlaganje.

(2) Posebej natančen vizualni pregled istovetnosti odpadkov in njihove onesnaženosti mora biti opravljen pri odpadkih, za katere v skladu z 12. in 13. členom te uredbe ni potrebna ocena odpadkov.

(3) Za odpadke iz 1. in 2. točke prvega odstavka 12. člena te uredbe mora upravljavec odlagališča zagotoviti tudi vodenje evidence o celotni količini oddanih odpadkov v obdobju, ko je dovoljeno njihovo odlaganje brez ocene odpadkov.

(4) O količinah in vrstah odpadkov, ki jih je prevzel v odlaganje brez ocene odpadkov, ter o izvoru njihovega nastanka mora upravljavec odlagališča poročati v letnem poročilu o odloženih odpadkih na odlagališču iz 49. člena te uredbe.

18. člen

(potrditev prevzema odpadkov v odlaganje)

(1) Če upravljavec odlagališča odpadke prevzame v odlaganje, mora zagotoviti, da na evidenčnem listu, ki spremlja pošiljko odpadkov, pisno potrdi prevzem odpadkov.

(2) Upravljavec odlagališča zavrne prevzem odpadkov v odlaganje in ne potrdi prevzema odpadkov na evidenčnem listu, če:

1. odložitev takšnih odpadkov na odlagališču ni dovoljena, še posebej, če to izhaja iz ocene odpadkov,
2. predpisana ocena odpadkov ni izdelana,
3. bi medsebojni vplivi z že odloženimi odpadki na odlagališču bistveno povečali možnosti obremenjevanja okolja,
4. je vsebina ocene odpadkov nepopolna ali nezadostna in rezultati niso dovolj jasni,

5. je oceni odpadkov potekel predpisani rok veljavnosti,

6. dvomi o istovrstnosti odpadkov ali o vsebnosti nevarnih snovi v njih ali

7. geotehnične lastnosti odpadkov in pogoji njihovega odlaganja ne zagotavljajo potrebne stabilnosti telesa odlagališča.

19. člen

(zavrnitev prevzema odpadkov)

(1) Če upravljavec odlagališča zavrne prevzem dostavljenih odpadkov v odlaganje zaradi razlogov iz 4., 5., 6. ali 7. točke drugega odstavka prejšnjega člena, lahko imetniku odpadkov dovoli njihovo skladiščenje na območju odlagališča za največ štiri mesece, da se dopolni ali ponovno izdelava ocena odpadkov.

(2) Začetek skladiščenja iz prejšnjega odstavka mora biti vpisan v obratovalni dnevnik odlagališča.

20. člen

(obveščanje pristojnega inšpektorja)

(1) Če upravljavec odlagališča ugotovi, da dostavljeni odpadki ne ustrezajo podatkom v predloženi oceni odpadkov, ali če na podlagi določb drugega odstavka 18. člena te uredbe zavrne prevzem odpadkov ali jih imetnik vzame nazaj, mora o tem obvestiti inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora poleg podatkov o imetniku odpadkov vsebovati tudi podatke o osebi, ki je izdelala oceno odpadkov.

(3) Če upravljavec odlagališča zavrne prevzem pošiljke odpadkov iz drugih držav članic EU ali iz tretjih držav, mora ravnati tudi v skladu s predpisom, ki ureja čezmejno pošiljanje odpadkov.

21. člen

(odvzem vzorcev zaradi kontrolne kemične analize)

(1) Upravljavec odlagališča mora pri prevzemu odpadkov, za katere ocena odpadkov temelji na kemični analizi odpadkov, zagotoviti odvzem reprezentativnih vzorcev naključno izbranih prevzetih odpadkov zaradi preverjanja njihove istovetnosti s kontrolno kemično analizo.

(2) Na odlagališču za nevarne odpadke in odlagališču za nenevarne odpadke je treba odvzeti reprezentativne vzorce od najmanj dveh odstotkov prevzetih pošiljk raznovrstnih odpadkov, na odlagališču za inertne odpadke pa najmanj za 0,5 odstotka vseh prevzetih pošiljk raznovrstnih odpadkov.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena za pošiljke prevzetih komunalnih odpadkov ni treba zagotavljati odvzema reprezentativnih vzorcev.

22. člen

(izvajanje kontrolne kemične analize)

(1) Kontrolno kemično analizo reprezentativnih vzorcev iz prejšnjega člena je treba zagotoviti za vzorce, ki so odvzeti od najmanj dveh odstotkov prevzetih pošiljk odpadkov, za katere je treba izdelati oceno odpadkov in so onesnaženi z nevarnimi snovmi, in od najmanj štirih odstotkov prevzetih pošiljk odpadkov iz 2. točke prvega odstavka 12. člena te uredbe in iz 13. člena te uredbe ter od prevzetih pošiljk odpadkov tistih imetnikov, katerih dostavljeni odpadki v obdobju zadnjih pet let najmanj enkrat niso ustrezali podatkom v predloženi oceni odpadkov.

(2) V okviru kontrolne kemične analize reprezentativnega vzorca se preverjajo zlasti tisti parametri onesnaženosti odpadkov in parametri izlužka odpadkov, na podlagi katerih se lahko ugotovi istovetnost oddanih odpadkov glede na podatke o njih v dokumentaciji, in tipična ali verjetna vsebnost nevarnih snovi v njih.

(3) Odvzem reprezentativnih vzorcev in kontrolna kemična analiza morata biti izvedena skladu s predpisom, ki ureja oceno odpadkov, izvede pa ju lahko samo oseba iz petega odstavka 11. člena te uredbe.

(4) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da se rezultati kontrolne kemične analize hranijo v elektronski obliki do zaprtja odlagališča.

23. člen

(odvzem reprezentativnega vzorca)

(1) Upravljavec odlagališča mora za vsakih 1 000 ton prevzetih istovrstnih odpadkov istega imetnika, za katere ni bila izvedena kontrolna kemijska analiza iz prejšnjega člena in ne gre za mešane komunalne odpadke, zagotoviti odvzem najmanj enega reprezentativnega vzorca izbranih odpadkov, za katere je bila izdelana ocena odpadkov skladno z 11. oziroma 13. členom te uredbe.

(2) Reprezentativni vzorci iz prejšnjega odstavka morajo biti odvzeti na način iz tretjega odstavka prejšnjega člena in se morajo shraniti za najmanj en mesec.

(3) Če upravljavec odlagališča pri preverjanju istovetnosti odpadkov z vizualnim pregledom ali kontrolno kemično analizo odpadkov iz prejšnjega člena ugotovi, da je imetnik dostavljene odpadke nepravilno označil, mora zagotoviti izvedbo kemijske analize vseh shranjenih reprezentativnih vzorcev iz prejšnjega odstavka, odvzetih pri predhodno oddanih pošiljkah odpadkov istega imetnika. V analizi rezervnih vzorcev se preverjajo zlasti parametri, ki tudi ob upoštevanju možne kemijske spremembe vzorca omogočajo ugotavljanje istovetnosti odpadkov z njihovo dokumentacijo.

24. člen

(druge zahteve za odlaganje odpadkov)

(1) Lastnosti posameznih vrst odpadkov, ki se odlagajo, ter način in metoda odlaganja odpadkov v telo odlagališča morajo zagotavljati varnost osebja odlagališča in ne smejo ogroziti sistema tesnjenja odlagališčnega dna ali drugih tehničnih objektov odlagališča in njihovega delovanja.

(2) Geotehnične lastnosti posamezne vrste odpadkov, ki se odlagajo, ter način in metoda odlaganja odpadkov v telo odlagališča, morajo zagotavljati vzdrževanje stabilnosti telesa odlagališča. S stiskanjem odpadkov pred ali med odlaganjem v telo odlagališča je treba ob upoštevanju njihovih lastnosti zagotoviti, da so dolgoročno možne le neznatne deformacije telesa odlagališča.

(3) S tehniko odlaganja odpadkov v telo odlagališča, prekrivanjem odloženih odpadkov in drugimi preventivnimi ukrepi je treba preprečevati raznos lahkih frakcij odpadkov z vetrom in zmanjševati emisijo prahu in vonjav v zrak med odlaganjem ter zbiranje mrčesa, ptičev ali glodalcev.

III. PROSTORSKO NAČRTOVANJE, PROJEKTIRANJE IN GRADNJA ODLAGALIŠČA

25. člen

(prepovedi za umestitev odlagališča v prostor)

(1) Odlagališče ne sme biti na:

1. vodovarstvenem območju v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
2. območju objektov vodne infrastrukture, ki so namenjeni izvajanju državnega monitoringa voda,
3. vplivnem območju kopalnih voda v skladu s predpisom, ki ureja upravljanje kakovosti kopalnih voda,
4. območju, ki se uvršča v katerikoli razred poplavne in erozijske ogroženosti v skladu s predpisom, ki ureja metodologijo za določanje območij, ogroženih zaradi poplav in z njimi povezane erozije celinskih voda in morja, ter način razvrščanja zemljišč v razrede ogroženosti,
5. območju, ki ga ogrožajo plazovi, podori, posedanje ali druga gibanja zemeljskih mas, če te nevarnosti ni mogoče obvladovati s tehničnimi ukrepi,
6. območju z neenotnimi geotehničnimi lastnostmi na površini in v podtalju, ki ogrožajo odlagališče, če te nevarnosti ni mogoče obvladovati s tehničnimi ukrepi,
7. zemljišču z močno razpokano kamninsko podlago, dobro vodno prepustnostjo in nedoločljivimi tokovi podzemne vode,
8. zemljišču s prosto tekočo podzemno vodo, če je raven najvišje pričakovane gladine podzemne vode ob upoštevanju možnega usedanja manj kakor en meter pod temeljnimi tlemi odlagališča in te razdalje ni mogoče zagotoviti z ustreznimi tehničnimi ukrepi,
9. območju, kjer so prisotni zvezni, sklenjeni in izdatni vodonosniki s pomembnimi količinami podzemne vode ali manjši, lokalni, nezvezni vodonosniki, ki so lahko izkoristljiv vodni vir, kjer značilni pretok znaša najmanj 10 m³/dan (0,116 l/s) ali odvzem zadošča za oskrbo najmanj 50 prebivalcev,
10. vodnem in priobalnem zemljišču v skladu s predpisi, ki urejajo vode,
11. zavarovanem območju, območju naravne vrednote, območju Natura 2000 in potencialnem območju Natura 2000 ter ekološko pomembnem območju v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave,
12. območju, varovanem v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine,

13. območju varovalnih gozdov in gozdnih rezervatov po predpisih o gozdovih in

14. varovalnem pasu podzemnega voda, na varovalnem pasu nadzemnega voda pa le po pridobitvi soglasja sistemskega operaterja v skladu s predpisi, ki urejajo energetiko.

(2) Pri prostorskem načrtovanju odlagališča je treba zagotoviti, da je zunanji rob telesa odlagališča:

1. najmanj 300 m oddaljen od:

– območij stanovanj, ki so namenjena bivanju in spremljajočim dejavnostim,

– območij centralnih dejavnosti, ki so namenjena oskrbnim, storitvenim in družbenim dejavnostim ter bivanju,

– posebnih območij, ki so namenjena posebnim dejavnostim, kot so območja za turizem, rekreacijo, nakupovalna središča in podobno,

– območij zelenih površin,

– površin razpršene poselitve,

– območij površinskih voda in območij vodne infrastrukture,

– območij proizvodnih dejavnosti, ki so pretežno namenjena industrijskim proizvodnim in spremljajočim storitvenim ter servisnim dejavnostim,

– območij najboljših kmetijskih zemljišč in

2. najmanj 50 m oddaljen od območij drugih kmetijskih zemljišč.

(3) Umestitev odlagališča v prostor je mogoča le, če poleg značilnosti lokacije v zvezi z omejitvami iz prejšnjih odstavkov tega člena, odlagališče ne pomeni večjega tveganja za okolje, vodni režim in stanje voda.

26. člen

(zahteva za varovanje zdravja ljudi)

(1) Pri projektiranju odlagališča je treba z naravnimi ali umetnimi ovirami zagotoviti, da telo odlagališča ni v vidnem polju oken, balkonov in vhodnih vrat stanovanjskih, gostinskih, upravnih, pisarniških in trgovskih stavb, stavb za storitvene dejavnosti, stavb splošnega družbenega pomena in stavb za opravljanje verskih obredov, če so te stavbe oddaljene do 600 m v vodoravni smeri od zunanje meje odlagališča, in da najmanjša razdalja v vodoravni smeri med zunanjim robom telesa odlagališča in temi stavbami ni krajša od 300 m.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je telo odlagališča lahko v vidnem polju poslovnih in drugih stavb, potrebnih za obratovanje odlagališča, ali v vidnem polju centra za ravnanje s komunalnimi odpadki.

27. člen

(zahteve za varstvo tal)

(1) Podtalje odlagališča mora biti vsaj na območju telesa odlagališča geološko in hidrogeološko enotno in take geološke sestave, da zagotavlja varstvo tal ter podzemne in površinske vode pred onesnaževanjem.

(2) Povprečna vodoprepustnost tal na območju telesa odlagališča mora biti manjša od:

– 1×10^{-9} m/s v debelini tal najmanj pet metrov za odlagališče za nevarne odpadke,

– 1×10^{-9} m/s v debelini tal najmanj enega metra za odlagališče za nenevarne odpadke in

– 1×10^{-7} m/s v debelini tal najmanj enega metra za odlagališče za inertne odpadke.

(3) Izpolnitev pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena se lahko zagotovi tudi z nanosom umetnih tesnilnih plasti iz mineralnih zemljin na temeljna tla odlagališča, ki ga je treba utrditi tako, da se pridobi enakovredno sposobnost tal glede vodoprepustnosti in zadrževanja vode. Umetna plast nanosa mineralnih zemljin ne sme biti tanjša od pol metra.

(4) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za odlagališče, za katero se v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja ali okoljevarstvenega dovoljenja ugotovi, da odvajanje izcednih voda v okolje nima škodljivih vplivov na kakovost tal in podzemne ter površinske vode in se na njem odlagajo samo gradbeni odpadki, ki vsebujejo trdno vezani azbest, ali gre za odlagališče za inertne odpadke.

28. člen

(zahteve za izcedne vode)

(1) Za odlagališče mora biti zagotovljeno neovirano odvajanje izcedne vode, tako da voda odteka prosto samo zaradi vpliva gravitacije.

(2) Če odvajanje izcedne vode na naraven način ni možno, je treba zagotoviti zbiranje izcedne vode v lahko dostopnih zbiralnikih, nameščenih zunaj telesa odlagališča.

29. člen

(zahteve za stabilnost telesa odlagališča)

(1) Telo odlagališča in njegovo podtalje morata biti dolgoročno stabilna, tako da možne deformacije ne bi negativno vplivale zlasti na tesnjenje odlagališčnega dna, odvajanje izcedne in padavinske vode ali odplinjanje odlagališča.

(2) Pri projektiranju telesa odlagališča je treba zaradi geotehničnih ukrepov iz prejšnjega odstavka upoštevati tudi težo in lastnosti odloženih odpadkov ter staranje materialov in vremenske vplive. Če bo v odlagališče vgrajena umetna pregrada, je treba preveriti, ali je geološka podlaga glede na zgradbo odlagališča dovolj stabilna, da bo preprečeno posedanje, ki bi lahko poškodovalo pregrado.

30. člen

(zahteve za temeljna tla)

(1) Na odlagališču je treba urediti temeljna tla na način, ki zagotavlja stabilnost odlagališča in izvedbo talnih tesnilnih in drenažnih slojev.

(2) Pri ureditvi temeljnih tal je treba upoštevati nagib, ki je potreben zaradi tesnjenja odlagališčnega dna in odvajanja izcedne vode, ter zagotoviti potrebno ravnost temeljnih tal.

31. člen

(zahteve za tesnjenje odlagališčnega dna)

(1) Na temeljnih tleh odlagališča za nenevarne odpadke in odlagališča za nevarne odpadke in na nagnjenih stranskih površinah temeljnih tal je treba zagotoviti tesnjenje, ki skupaj s sistemom odvajanja izcedne vode, preprečuje pronicanje izcedne vode v podtalje.

(2) Zaradi zahtev iz prejšnjega odstavka je treba na temeljna tla odlagališča položiti tesnilno folijo in na njo drenažni sloj debeline več kot pol metra.

(3) Za tesnjenje odlagališčnega dna se lahko uporabijo tudi druge metode in tehnike, kakor so določene v prejšnjem odstavku, če je z njimi doseženo enakovredno tesnjenje, kot je določeno v prejšnjem odstavku.

(4) Projektiranje drenažnega sloja, drenažnih cevi in jaškov mora biti izvedeno na osnovi izračuna vodne bilance in tako, da je možno delovanje sistema za dreniranje izcedne vode nadzorovati in ga vzdrževati.

32. člen

(zahteve v zvezi z odvajanjem izcedne vode)

(1) Na odlagališču za nenevarne odpadke, odlagališču za nevarne odpadke in odlagališču za inertne odpadke je treba zaradi neprekinjenega zbiranja in odvajanja izcedne vode urediti sistem odvajanja izcedne vode, ki je sestavljen iz drenažnega sloja in v njem položenih zbirnih cevi za odvajanje izcedne vode.

(2) Z vgradnjo zaščitnega sloja nad drenažnim slojem ter z razpršenim vnašanjem odpadkov v telo odlagališča se mora preprečevati vdiranje odpadkov v drenažni sloj.

(3) Za vzdrževanje in nadzor zbirnih cevi za odvajanje izcedne vode je treba zgraditi zadostno število jaškov in rovov, ki morajo biti stabilni in na stabilnem podtalju.

(4) Začasno zadrževanje izcedne vode, ki se odvaja iz telesa odlagališča, je treba v območju odlagališča zunaj območja odlaganja odpadkov postaviti primerno velik zbiralnik izcedne vode. Zbiralnik mora biti odporen na kemične vplive izcedne vode ter varen pred eksplozijo, v primeru izcednih voda z močnim vonjem pa tudi zaprt.

33. člen

(prekrivanje odlagališča)

(1) Površine zapoljenih delov telesa odlagališča za inertne odpadke, odlagališča za nenevarne in odlagališča za nevarne odpadke je treba prekrivati in zagotoviti potrebno površinsko tesnjenje z vgrajenim sistemom površinskega odvajanja padavinske vode ter odplinjanja.

(2) Priporočena struktura posameznih plasti za prekrivanje površin zapolnjenih delov telesa odlagališča je razvidna iz Priloge 6, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Za površinsko tesnjenje pri prekrivanju telesa odlagališča se lahko uporabijo tudi druge metode in tehnike, kakor so določene v prejšnjem odstavku, če je z njimi doseženo enakovredno tesnjenje, kot je določeno v Prilogi 6 te uredbe.

(4) Za rekultivacijsko plast se lahko uporabijo kompost in drugi biološko obdelani trdni odpadki, ki po sestavi sicer ne izpolnjujejo pogojev za uporabo v skladu s predpisom, ki ureja obdelavo biološko razgradljivih odpadkov, vendar nobeden od parametrov njihovih izlužkov, razen celotnih raztopljenih snovi in DOC, ne presega vrednosti parametrov izlužka, ki veljajo za odlaganje na odlagališča za inertne odpadke. Za rekultivacijsko plast se lahko uporabijo tudi zemljine, če se z oceno kakovosti zemljine dokaže izpolnjevanje pogojev za vnos v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko ministrstvo upravljavcu odlagališča v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča dovoli uporabo kompostov iz komunalnih odpadkov ali drugih biološko obdelanih trdnih komunalnih odpadkov ter zemljin iz prejšnjega odstavka, če niso presežene največje vrednosti nevarnih snovi za uporabo obdelanih biološko razgradljivih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja obdelavo biološko razgradljivih odpadkov, oziroma niso presežene največje vrednosti zemljin za vnos v skladu s predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov, pri čemer v obeh primerih ni treba priložiti podatkov o koncentraciji nevarnih snovi v tleh.

34. člen

(izjeme)

Ne glede na določbe 31., 32. in 33. člena te uredbe lahko ministrstvo dovoli, da odlagališče za inertne odpadke, odlagališče za nenevarne oziroma odlagališče za nevarne odpadke obratuje brez tesnjenja tal, odvajanja izcednih vod oziroma površinskega tesnjenja pri prekrivanju telesa odlagališča, če se glede na vrsto odloženih odpadkov in na podlagi rezultatov analize vodne bilance telesa odlagališča, priložene k vlogi za okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča, ugotovi, da opustitev teh ukrepov ne bo povzročilo škodljivih učinkov na podzemno ali površinsko vodo.

35. člen

(zahteve v zvezi s padavinsko vodo)

(1) Pri odlagališču je treba zagotoviti, da zaledne vode s površin in podzemne vode iz območja odlagališča ali zunaj njega ne pridejo v stik s telesom odlagališča.

(2) Izcedno vodo iz odlagališča, padavinsko vodo, odvedeno s prekritih površin še ne zaprtega dela odlagalnega polja, padavinsko vodo z manipulativnih površin, vključno z odpadno vodo iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča, in tehnološko odpadno vodo iz naprav za čiščenje odlagališčnega plina je treba zbirati in odvajati ločeno od ostale odpadne vode, ki nastaja v območju odlagališča in ni onesnažena. Če so različne vrste odlagališč iz drugega odstavka 4. člena te uredbe na istem kraju, se njihove izcedne in padavinske vode, odvedene s prekritih površin še ne zaprtega dela odlagalnega polja, padavinske vode z manipulativnih površin, vključno z odpadno vodo iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju posameznega odlagališča, pred njihovim čiščenjem, ne smejo mešati med seboj.

(3) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določi, da na odlagališču za inertne odpadke ni treba izvajati zahtev iz prvega in drugega odstavka tega člena.

36. člen

(zahteve v zvezi z odlagališčnim plinom)

(1) Če na odlagališču za nenevarne ali nevarne odpadke nastajajo odlagališčni plini, se mora za njihovo zajemanje in sežiganje zagotoviti vgradnja naprav, ki so za ocenjene količine nastalih plinov primerno velike, obstojne in eksplozijsko varne. Zajemanje, obdelavo in uporabo odlagališčnih plinov je treba izvesti na način, da se kar najbolj zmanjšajo vplivi na okolje ali njegovo razvrednotenje in na tveganje za zdravje ljudi.

(2) Če se zajetih odlagališčnih plinov ne more uporabiti za pridobivanje energije, jih je treba sežigati na območju odlagališča ali preprečiti njihovo emisijo v zrak z uporabo drugih postopkov, ki so enakovredni sežiganju plinov.

37. člen

(opremljenost odlagališča)

(1) Na vhodnem delu območja odlagališča mora biti nameščena tabla z navedbo imena upravljavca odlagališča, vrste odlagališča v skladu s 4. členom te uredbe in časa obratovanja odlagališča.

(2) Območje odlagališča mora biti ograjeno z najmanj dva metra visoko ograjo, razen če je z naravno razmejitvijo zavarovano tako, da je onemogočen dostop ljudi in živali.

(3) Na odlagališču je treba s stalnim nadzorom izvajati ukrepe preprečevanja nenadzorovanega vnosa odpadkov na odlagališče.

(4) Na območju odlagališča morajo biti dovolj velike površine za izvajanje postopkov prevzema in preverjanja oddanih odpadkov ter za parkiranje in obračanje dostavnih vozil.

(5) Na odlagališču mora biti zagotovljeno tehtanje odpadkov. Tehtanje odpadkov se lahko zagotovi tudi na tehtnicah zunaj odlagališča ali na tehtnicah na vozilih za prevoz odpadkov.

(6) Odlagališče mora biti opremljeno z objekti za preprečevanje prenašanja prahu in blata s transportnimi vozili z odlagališča na vozišča javnih cest.

(7) Na območju odlagališča mora biti urejen skladiščni prostor za skladiščenje odpadkov iz 19. člena te uredbe.

(8) Ministrstvo lahko upravljavcu odlagališča, ki je hkrati edini povzročitelj odpadkov, ki se na tem odlagališču odlagajo, v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določi omilitev ali opustitev izpolnjevanja zahtev iz drugega, četrtega, šestega in sedmega odstavka tega člena.

38. člen

(zahteve v zvezi s smradom in drugimi nevarnostmi)

Na odlagališču je treba izvajati ukrepe zmanjšanja širjenja smradu v okolje in preprečevanja škodljivih vplivov za zdravje ljudi zaradi:

- emisij vonjav, prahu, organskih in anorganskih spojin in aerosolov,
- raznašanja lahkih frakcij odpadkov v okolje zaradi vetra,
- hrupa in prevažanja odpadkov na odlagališču ali do odlagališča,
- ptic, glodalcev ali insektov in
- požarov zaradi samovžiga.

IV. OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE ZA OBRATOVANJE ODLAGALIŠČA

39. člen

(pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Za obratovanje odlagališča je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Vlagatelj mora v vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča navesti:

1. ime in naslov vlagatelja ter ime in naslov upravljavca odlagališča, če sta to različni osebi,
2. opis vrst odpadkov in njihovo celotno ter letno količino, ki se bo na odlagališče odložila,
3. predlog za celotno zmogljivost odlaganja na odlagališču,
4. opis kraja odlaganja, vključno z njegovimi hidrogeološkimi in geološkimi značilnostmi,
5. predlagane ukrepe preprečevanja in zmanjševanja onesnaževanja okolja,
6. predlog izvedbe monitoringa in nadzora obratovanja odlagališča,
7. predlog načrta ravnanja z odpadki na odlagališču,
8. predlog načrta zaprtja odlagališča in ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po njegovem zaprtju,
9. program obratovalnega monitoringa onesnaževanja podzemne vode, izdelan v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring onesnaževanja podzemne vode,
10. program obratovalnega monitoringa površinske vode,
11. podatke o izpolnjevanju gradbenih zahtev iz te uredbe,
12. bistvene podatke o vplivih na okolje iz poročila o vplivih na okolje, kadar predstavlja gradnja odlagališča poseg v okolje, za katerega je

obvezna presoja vplivov na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo presojo vplivov na okolje, in

13. obliko ter predlagano višino finančnega jamstva v skladu z določbami 41. člena te uredbe.

(3) Predlog načrta iz 7. in 8. točke prejšnjega odstavka lahko vsebujeta tudi načrt odlaganja in zapiranja odlagališča po fazah, če namerava vlagatelj odpadke odlagati na posameznem delu telesa odlagališča in ga po zapolnitvi fazno zapreti.

(4) Vlogi iz drugega in tretjega odstavka tega člena mora vlagatelj priložiti dokumentacijo, s katero dokazuje izpolnjevanje naslednjih pogojev:

1. emisija snovi in energije v vode, zrak ali tla ne sme presegati predpisanih mejnih vrednosti,

2. postopki in metode odlaganja odpadkov ne smejo povzročati čezmernih obremenitev okolja in negativnih vplivov na krajino,

3. izpolnjene morajo biti gradbene in druge zahteve, predpisane s to uredbo,

4. zagotovljeni morajo biti ukrepi varstva pred nenadzorovanimi dogodki in za primer ekološke nesreče in omejitev njihovih posledic in

5. zagotovljena morata biti izvedba in financiranje programa predpisanih ukrepov varstva okolja za obratovanje, zapiranje po prenehanju obratovanja in ukrepe po zaprtju odlagališča za nevarne in nenevarne odpadke.

(5) Ministrstvo zagotavlja, da so podatki o izdanih okoljevarstvenih dovoljenjih za obratovanje odlagališča na razpolago pristojnima statističnima uradoma v Republiki Sloveniji in EU, če ta zaprosita zanje zaradi izvajanja statističnih raziskav.

(6) Za odlagališča, za katera je treba v skladu s predpisom, ki ureja vrste posegov v okolje, za katere je potrebna presoja vplivov na okolje, pridobiti okoljevarstveno soglasje, se izpolnjevanje pogojev iz 25. do 38. člena te uredbe preverja že v postopku za izdajo tega soglasja.

(7) Če je odlagališče naprava ali del naprave ali del dejavnosti, ki povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, mora vlagatelj pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, in v skladu s to uredbo ter predpisom, ki ureja obratovanje naprav, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega.

40. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča se določijo:

1. vrsta odlagališča skladno s 4. členom te uredbe in celotna zmogljivost odlagališča,

2. vrste odpadkov, ki se lahko odlagajo, in letna količina na odlagališču odloženih odpadkov,

3. zahteve v zvezi z začetkom obratovanja odlagališča,

4. način prevzemanja odpadkov, preverjanja njihove istovetnosti, postopki odlaganja ter drugi pogoji obratovanja,

5. izvajanje obratovalnega monitoringa in drugih oblik nadzora nad onesnaževanjem okolja,

6. način rednega pregledovanja telesa odlagališča in delovanja tehničnih objektov odlagališča,

7. opozorilne spremembe indikativnih parametrov podzemne vode v skladu s predpisom, ki ureja obratovalni monitoring onesnaževanja podzemne vode,

8. zahteve v zvezi s poročanjem o vrstah, izvoru nastanka in količinah odloženih odpadkov,

9. zahteve v zvezi z zapiranjem odlagališča in ukrepi za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po njegovem zaprtju,

10. časovno obdobje, v katerem mora upravljavec po zaprtju odlagališča zagotavljati izvajanje obveznosti iz 52. člena te uredbe, pri čemer je to obdobje za odlagališče za nevarne in nenevarne odpadke najmanj 30 let, za odlagališče za inertne odpadke pa najmanj 10 let, in

11. program ukrepov v primeru preseganja opozorilne spremembe parametrov podzemne vode ali mejne vrednosti katerega koli parametra onesnaženosti izcedne vode.

(2) Če gre za odlagališče komunalnih odpadkov, se v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča določi tudi:

1. količina biološko razgradljivih odpadkov, ki se lahko odložijo v posameznem koledarskem letu, izražena kot največja dovoljena količina biološko razgradljivih odpadkov na prebivalca, in

2. količina odloženih ostankov predelave gradbenih odpadkov in gradbenih odpadkov, ki vsebujejo trdno vezani azbest, ki se lahko odložijo v posameznem koledarskem letu, za katere mora upravljavec odlagališča zagotoviti odlaganje. Količini iz prejšnjega stavka se izražata kot najmanjši količini odpadkov na prebivalca.

41. člen

(finančno jamstvo)

(1) Upravljavec odlagališča za nevarne ali nenevarne odpadke mora zagotavljati finančno jamstvo za izvedbo ukrepov varstva okolja, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju, za ves čas med obratovanjem, zapiranjem in po zaprtju odlagališča.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka lahko da finančno jamstvo v obliki bančne garancije, zavarovalne police ali namenskega depozita.

(3) Če je odlagališče javna infrastruktura v lasti občine, je finančno jamstvo lahko tudi v obliki poroštvene izjave njenega upravljavca, kadar je v izključni lasti občine, ali pristojnega organa občine, v skladu z zakonom, ki ureja financiranje občin.

(4) Višina finančnega jamstva se določi na podlagi meril, določenih v Prilogi 9, ki je sestavni del te uredbe. Pri izračunu višine finančnega jamstva je treba upoštevati ukrepe, ki jih mora upravljavec odlagališča izvajati ali jih je v primeru faznega zapiranja odlagališča že izvedel, glede obratovanja, zapiranja in po zaprtju odlagališča, v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem ali odločbo o zapiranju.

(5) Oblika, višina, obdobje, za katerega mora upravljavec zagotavljati finančno jamstvo, in njegova ročnost, ki je praviloma eno leto, se določijo v okoljevarstvenem dovoljenju.

(6) Upravičenec do sredstev finančnega jamstva iz drugega in tretjega odstavka tega člena je ministrstvo.

(7) Ministrstvo unovči finančno jamstvo iz drugega in tretjega odstavka tega člena:

– če upravljavec odlagališča ne predloži novega letnega finančnega jamstva 30 dni pred iztekom ročnosti že predloženega finančnega jamstva,

– v primeru prenehanja upravljavca odlagališča, če upravljavec odlagališča ne izvede predpisanih ukrepov, ali

– v primeru izvršitve odločbe inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, kadar se ta izvršuje po tretji osebi.

V. OBRATOVANJE ODLAGALIŠČA

42. člen

(načrt ravnanja z odpadki)

(1) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da se na odlagališču ravna z odpadki v skladu načrtom ravnanja z odpadki, ki je sestavni del vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča.

(2) Predlog načrta ravnanja z odpadki iz prejšnjega odstavka mora biti izdelan v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, in mora za odlagališča komunalnih odpadkov vsebovati tudi podatke o vrsti in količini biološko razgradljivih odpadkov, ki so predmet odlaganja, in predvidenih načinih zmanjševanja količine odloženih biološko razgradljivih odpadkov na območju, iz katerega se odpadki prevzemajo v odlaganje.

(3) Če gre v primeru iz prejšnjega odstavka za ravnanje z odpadki, ki je skladno z zakonom, ki ureja varstvo okolja, obvezna državna ali občinska gospodarska javna služba, mora biti iz načrta o ravnanju z odpadki razvidno, da so načini zmanjševanja količine odloženih biološko razgradljivih odpadkov v skladu z operativnim programom odstranjevanja odpadkov s ciljem zmanjšanja količin odloženih bioloških odpadkov iz 7. člena te uredbe.

43. člen

(usposobljenost odgovornih oseb)

(1) Upravljavec odlagališča mora določiti osebo, ki je odgovorna za izvajanje postopkov preverjanja odpadkov iz 15. in 21. člena te uredbe, in njenega namestnika, podatke o njiju pa sporočiti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.

(2) Odgovorni osebi iz prejšnjega odstavka morata biti strokovno usposobljeni in imeti izkušnje, da je zagotovljeno zanesljivo izvajanje predpisanih postopkov preverjanja odpadkov iz prejšnjega odstavka.

(3) Odgovorna oseba ali njen namestnik iz prvega odstavka tega člena mora biti v času prevzemanja odpadkov navzoča na odlagališču.

(4) Upravljavec odlagališča mora zagotavljati strokovno usposobljenost osebja odlagališča glede na uporabo najnovejše preizkušene in na trgu dostopne tehnologije tako, da se preverjanje odpadkov, vodenje obratovalnega dnevnika, postopki vnašanja in prekrivanja odpadkov na

odlagališču ter drugi postopki na odlagališču izvajajo zanesljivo in v skladu s predpisi.

(5) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti, da so osebe iz drugega in četrtega odstavka tega člena usposobljene po internem programu usposabljanja, ki je sestavni del načrta ravnanja z odpadki iz prejšnjega člena.

(6) Če se odlaganje odpadkov izvaja v okviru javne službe, njen izvajalec pa je gospodarski javni zavod ali javno podjetje, mora biti načrt iz prejšnjega člena sestavni del predpisanega programa za obvladovanje kakovosti poslovanja v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

44. člen

(poslovnik odlagališča)

(1) Upravljavec odlagališča mora imeti poslovnik za obratovanje odlagališča.

(2) Poslovnik iz prejšnjega odstavka obsega:

1. ime in naslov upravljavca odlagališča in vrsto odlagališča;

2. seznam vrst in količin odpadkov, ki se skladno z okoljevarstvenim dovoljenjem za obratovanje odlagališča lahko odlagajo;

3. podatke o obratovanju odlagališča:

a) obratovalni čas odlagališča,

b) opis načina prevzemanja in preverjanja odpadkov,

c) opis načina in metod odlaganja odpadkov v telo odlagališča,

d) opis ravnanja z izcedno vodo, padavinsko vodo in odpadno vodo iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča ter odpadno vodo iz naprav za čiščenje odlagališčnega plina ter

e) opis ravnanja z odlagališčnimi plini;

4. navodila za izvajanje postopkov preverjanja odpadkov;

5. navodila za ravnanje z odpadki v skladišču odpadkov na območju odlagališča;

6. navodila za vzdrževalna dela na odlagališču;

7. navodila za redne preglede stabilnosti telesa odlagališča in tehničnih objektov;

8. navodila za nadzor in ukrepanje v zvezi s preprečevanjem in zmanjševanjem obremenjevanja okolja;

9. navodila za ukrepanje ob ekološki nesreči;

10. navodila za vodenje in shranjevanje obratovalnega dnevnika.

(3) Poslovnik iz prvega odstavka tega člena mora imeti naslednje priloge:

1. projekt izvedenih del za odlagališče, na podlagi katerega je izdano uporabno dovoljenje za odlagališče;

2. načrt delov območja telesa odlagališča, ki so že zapolnjeni z odloženimi odpadki;

3. program obratovalnega monitoringa;

4. načrt ravnanja z odpadki, na podlagi katerega je izdano okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča.

(4) Upravljavec odlagališča mora na zahtevo ministrstva ali inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, predložiti poslovnik za obratovanje odlagališča iz prvega odstavka tega člena.

(5) Upravljavec odlagališča, ki odlaganje odpadkov zaračunava, mora zagotoviti, da so informacije o strukturi cene odlaganja odpadkov na odlagališču javno dostopne.

45. člen

(izvajanje obratovalnega monitoringa)

(1) Upravljavec odlagališča mora zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa, in sicer:

– meritve meteoroloških parametrov,

– meritve emisij odlagališčnega plina,

– meritve emisije snovi pri odvajanju izcedne vode in onesnažene padavinske vode s površin odlagališča ter odpadne vode iz naprav za pranje vozil in druge opreme na območju odlagališča,

– meritve parametrov kemijskega stanja, splošnih fizikalno kemijskih parametrov in posebnih onesnaževal v površinskih vodah, če so v vplivnem območju odlagališča, in

– meritve parametrov onesnaženosti podzemne vode z nevarnimi snovmi, če je v vplivnem območju odlagališča.

(2) Obratovalni monitoring iz prejšnjega odstavka se izvaja v obsegu in na način, ki sta določena v Prilogi 7, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Obratovalni monitoring iz prvega odstavka tega člena izvajajo osebe, ki imajo za izvajanje obratovalnega monitoringa pooblastilo ministrstva v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko izvaja meritve emisij odlagališčnega plina upravljavec odlagališča sam, če mu tak program izvajanja monitoringa emisij odlagališčnega plina potrdi ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča.

(5) Meritev meteoroloških parametrov iz prvega odstavka tega člena ni treba izvajati, če upravljavec odlagališča dobi za lokacijo odlagališča veljavne meteorološke podatke od državne meteorološke službe.

(6) Če je odlagališče naprava ali del naprave ali del dejavnosti, za katere je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s predpisom, ki ureja vrste dejavnosti in naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, mora upravljavec odlagališča zagotoviti tudi izdelavo ocene letne količine emisije toplogrednih plinov v skladu z metodo ocenjevanja iz Priloge 7 te uredbe.

46. člen

(obveščanje o spremembah vplivov na okolje)

(1) Upravljavec odlagališča mora o vsaki pomembni spremembi vplivov odlagališča na okolje, ki jo ugotovi v okviru obratovalnega monitoringa iz prejšnjega člena, pisno obvestiti inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

(2) Če upravljavec odlagališča v okviru izvajanja obratovalnega monitoringa ugotovi, da je dosežena opozorilna sprememba katerega koli indikativnega parametra onesnaženosti podzemne vode, za katerega je opozorilna sprememba določena v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča, mora takoj pričeti z izvajanjem ukrepov zmanjševanja škodljivih vplivov na podzemne vode v skladu s programom ukrepov iz 11. točke prvega odstavka 40. člena te uredbe in o doseganju opozorilne vrednosti ter o začetku izvajanja ukrepov obvestiti inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, in ministrstvo najpozneje v sedmih dneh po ugotovitvi spremembe.

(3) Če upravljavec odlagališča v okviru obratovalnega monitoringa ugotovi, da je presežena mejna vrednost katerega koli parametra onesnaženosti izcedne vode v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje izcedne vode iz odlagališč, mora takoj začeti izvajati ukrepe za zmanjševanje škodljivih vplivov na vode ter o načinu ukrepanja in o začetku izvajanja ukrepov obvestiti inšpektorat, pristojen za varstvo okolja, najpozneje v sedmih dneh po ugotovitvi preseganja mejne vrednosti.

(4) Če inšpektorat na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je treba za zmanjšanje onesnaževanja okolja na predpisano raven izvesti dodatne ukrepe, izda upravljavcu odlagališča odločbo, v kateri določi ukrepe in rok za njihovo izvršitev.

47. člen

(pregledovanje telesa odlagališča)

(1) Upravljavec odlagališča mora zagotavljati redne preglede telesa odlagališča in delovanja tehničnih objektov odlagališča, predvsem pa:

– višine in oblike odloženih odpadkov glede možnega posedanja ali drugih sprememb, ki vplivajo na stabilnost odlagališča,

– izvedbe prekrivanja in rekultivacije na prekritem območju telesa odlagališča ali njegovih delih,

– sprememb v položaju, višini ali obliki telesa odlagališča ali njegovih delov,

– naprav za zbiranje in čiščenje izcedne vode odlagališča, odlagališčnega plina in naprav za izvedbo monitoringa podzemnih voda in

– sistema za odvajanje padavinske in površinske vode.

(2) Upravljavec odlagališča mora za vsako koledarsko leto izdelati poročilo o ugotovitvah v zvezi s pregledi iz prejšnjega odstavka in ga skupaj s predpisanimi poročili o obratovalnem monitoringu predložiti ministrstvu najpozneje do 31. marca za preteklo leto.

48. člen

(vodenje evidenc)

(1) Upravljavec odlagališča mora vodenje evidence, določene s tem predpisom in predpisom, ki ureja odpadke, zagotoviti v obliki obratovalnega dnevnika.

(2) V obratovalni dnevnik iz prejšnjega odstavka se dnevno vpisujejo podatki o:

- količini, vrsti in imetniku prevzetih odpadkov ter njihovem izvoru in datumu prevzema odpadkov,
- izvajanju postopkov preverjanja odpadkov iz prvega odstavka 15. člena te uredbe,
- kraju odložitve prevzetih nevarnih odpadkov na območju telesa odlagališča,
- ugotovitvah o pomanjkljivi ali napačni dokumentaciji ali dvomljivi istovetnosti odpadkov,
- o začasnem skladiščenju ali zavrnitvi določenih odpadkov,
- datumu prenehanja odlaganja odpadkov,
- opravljenih vzdrževalnih delih na odlagališču,
- rednih pregledih telesa odlagališča ter objektov odlagališča in
- izrednih in drugih pomembnih dogodkih v zvezi z obratovanjem odlagališča.

(3) Upravljavec odlagališča mora zagotoviti hranjenje obratovalnega dnevnika do izpolnitve vseh obveznosti, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju.

(4) Upravljavec odlagališča mora dati podatke iz obratovalnega dnevnika pristojnima statističnima uradoma v Republiki Sloveniji in EU, če zaprosita zanje zaradi izvajanja statističnih raziskav, ministrstvu in inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja, pa na njuno zahtevo.

49. člen

(letno poročilo o odloženih odpadkih na odlagališču)

(1) Upravljavec odlagališča mora z letnim poročilom o odloženih odpadkih na odlagališču za vsako leto poročati o:

- vrstah in količini odloženih odpadkov,
- velikosti površine, kjer so že odloženi odpadki, prostornini odloženih odpadkov, metodi odlaganja,
- izračunu celotne zmogljivosti in preostale zmogljivosti (v tonah) do konca odlaganja in času prenehanja odlaganja,
- količini odpadkov, ki jih je prevzel v odlaganje iz drugih držav članic EU oziroma iz uvoza,
- količini obdelanih odpadkov, ki jih je kot gradbeni material uporabil za izgradnjo objektov odlagališča,
- količini in vrsti odpadkov, ki jih je prevzel v odlaganje brez ocene odpadkov v skladu s četrtrim odstavkom 17. člena te uredbe,
- količini odpadkov, ki jih je v skladu s 33. členom te uredbe uporabil za prekrivanje odlagališča,
- količini odpadkov, za katere je dovolil skladiščenje na območju odlagališča v skladu z 19. členom te uredbe,
- količini zavrnjenih odpadkov in
- o drugih podatkih v zvezi z odlaganjem odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, in v skladu s predpisi, ki urejajo statistične raziskave.

(2) Obrazec letnega poročila o odloženih odpadkih na odlagališču pripravi ministrstvo in ga objavi na svojih spletnih straneh.

(3) Letno poročilo o odloženih odpadkih na odlagališču mora upravljavec odlagališča posredovati ministrstvu na obrazcu iz prejšnjega odstavka v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto.

(4) Zbrane podatke iz letnih poročil o odloženih odpadkih za namene obdelave in objave za nacionalno in mednarodno predpisana poročanja, uporablja tudi pristojni statistični urad v Republiki Sloveniji.

VI. ZAPIRANJE ODLAGALIŠČA IN UKREPI PO ZAPRTJU ODLAGALIŠČA

50. člen

(prekritje telesa odlagališča)

Za zaprtje odlagališča morajo biti površine telesa odlagališča primerno prekrite in morajo imeti urejeno površinsko tesnjenje in površinsko odvajanje padavinskih odpadnih vod ter odplinjanje na način, določen v 33. členu te uredbe.

51. člen

(zapiranje odlagališča)

(1) Ne glede na to ali se odlagališče ali del odlagališča zapira zaradi poteka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja ali zaradi izpolnjenih pogojev za zaprtje iz okoljevarstvenega dovoljenja ali zaradi zahteve upravljavca odlagališča ali inšpektorata, pristojnega za varstvo okolja, mora upravljavec odlagališča ministrstvo in inšpektorat, pristojen za varstvo okolja, o zapiranju odlagališča obvestiti najkasneje v 30 dneh po prenehanju odlaganja odpadkov in sporočiti:

– datum prenehanja odlaganja odpadkov,

– podatke o osebi, ki bo upravljavec odlagališča v času izvedbe zapiralnih del,

– predvideno časovno obdobje, v katerem bodo izvedeni predpisani ukrepi za zaprtje odlagališča, pri čemer je treba upoštevati, da je za zapiranje odlagališča običajno predvideno obdobje največ treh let, in

– podatke o predvidenih zapiralnih delih za zaprtje odlagališča.

(2) Po končani izvedbi zapiralnih del mora upravljavec odlagališča ministrstvu predložiti:

– podatke o osebi, ki bo upravljavec zaprtega odlagališča,

– poročilo o izvedenih predpisanih ukrepih za zaprtje odlagališča,

– program izvajanja meritev iz 52. člena te uredbe,

– prikaz razporeditve odloženih odpadkov v telesu odlagališča in

– ustrezno finančno jamstvo.

(3) Odlagališče ali del odlagališča se šteje za zaprto odlagališče, ko o tem odloči ministrstvo.

(4) Ministrstvo odloči o zaprtju odlagališča ali njegovega dela, ko določi upravljavca zaprtega odlagališča in na podlagi poročila inšpektorata, pristojnega za varstvo okolja, ugotovi, da so izpolnjene vse predpisane zahteve v zvezi z zapiranjem odlagališča.

(5) Odločitev o zaprtju odlagališča ali njegovega dela v nobenem primeru ne vpliva na obveznosti upravljavca odlagališča v zvezi z izvajanjem ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po zaprtju odlagališča, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča.

52. člen

(obveznosti upravljavca zaprtega odlagališča)

(1) Upravljavec zaprtega odlagališča mora v časovnem obdobju, določenem v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča, ali v odločbi o zaprtju odlagališča, zagotavljati:

– vzdrževanje in varovanje zaprtega odlagališča,

– izvajanje meritev na način in v obsegu, določenem za izvajanje obratovalnega monitoringa odlagališča iz 45. člena te uredbe,

– redne preglede stanja telesa zaprtega odlagališča v obsegu, določenem za nadzor telesa odlagališča iz 47. člena te uredbe, in

– izdelavo poročila o stanju odlagališča in opravljenih predpisanih meritvah za posamezno koledarsko leto.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora upravljavec zaprtega odlagališča dostaviti ministrstvu najpozneje do 31. marca za preteklo koledarsko leto in pristojnim službam lokalne skupnosti, na območju katere je odlagališče.

(3) Upravljavec zaprtega odlagališča mora zagotavljati izvajanje meritev iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena, dokler ministrstvo ocenjuje, da emisije iz zaprtega odlagališča lahko škodljivo vplivajo na okolje.

53. člen

(nastanek čezmernih vplivov na okolje)

(1) Če upravljavec zaprtega odlagališča na podlagi meritev ali rednih pregledov telesa odlagališča iz prejšnjega člena ugotovi, da je prišlo do čezmernih vplivov na okolje ali do pomembnih sprememb telesa odlagališča, mora o tem in o ukrepih, ki jih namerava izvesti za odpravo nepravilnosti, najpozneje v sedmih dneh od ugotovitve obvestiti inšpektorat, pristojen za varstvo okolja.

(2) Če inšpektorat na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je treba za zmanjšanje onesnaževanja okolja na predpisano raven izvesti dodatne ukrepe, izda upravljavcu odlagališča odločbo, v kateri določi ukrepe in rok za njihovo izvršitev.

VII. ODLAGANJE ODPADKOV V PODZEMNO SKLADIŠČE

54. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje podzemnega skladišča)

(1) Za obratovanje podzemnega skladišča je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z določbami te uredbe, ki urejajo pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča.

(2) Ministrstvo dovoli obratovanje podzemnega skladišča, če upravljavec podzemnega skladišča zagotovi, da odpadki, odloženi v podzemnem skladišču, ne vplivajo na biosfero.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se sme odpadke odlagati v podzemno skladišče, če se v njem ali z njim povezanih rudarskih objektih ne izvaja raziskovanje, izkoriščanje, obogatitev ali predelava ali skladiščenje mineralnih surovin.

(4) Vrste podzemnih skladišč so:

1. podzemno skladišče za nevarne odpadke,
2. podzemno skladišče za nenevarne odpadke in
3. podzemno skladišče za inertne odpadke.

55. člen

(pomen geološke pregrade)

(1) Izpolnjevanje zahteve iz drugega odstavka prejšnjega člena se ugotavlja na podlagi ocene tveganja trajnega skladiščenja odpadkov v podzemnem skladišču, ki mora biti priložena k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje podzemnega skladišča in v kateri so za vsako mesto podzemnega skladišča posebej ocenjene:

- nevarnosti za biosfero zaradi odloženih odpadkov,
- prejemniki škodljivih vplivov v biosferi, predvsem na podzemno vodo,
- poti, po katerih lahko snovi iz odpadkov pridejo v biosfero in
- učinki vplivov snovi, ki lahko pridejo v biosfero.

(2) Z oceno tveganja je treba za vzpostavitev podzemnega skladišča dokazati primernost geoloških plasti kot geološke pregrade, ki zagotavlja sprejemljivo tesnjenje podzemnega skladišča, pri čemer je treba upoštevati tehnike obdelave odpadkov, zgrajene strukture podzemnih prostorov ter lastnosti matične kamnine. Oceno tveganja sestavljajo naslednje ocene, katerih vsebina je podrobneje določena v Prilogi 8, ki je sestavni del te uredbe:

1. geološka ocena,
2. geomehanska ocena,
3. hidrogeološka ocena,
4. geokemijska ocena,
5. ocena vpliva na biosfero,
6. ocena obratovalne faze trajnega skladiščenja,
7. ocena dolgoročnega vpliva trajnega skladiščenja in

8. ocena vpliva na površinske objekte nad mestom podzemnega skladišča.

(3) Oceno tveganja je treba opraviti za čas obratovanja in za čas po zaprtju podzemnega skladišča.

(4) Odpadki se lahko odlagajo v podzemno skladišče, če iz ocene tveganja izhaja, da je raven izolacije podzemnega skladišča od biosfere sprejemljiva.

(5) Na podlagi ocene tveganja je treba izpeljati zahtevane ukrepe za nadzor in varnost odpadkov v podzemnem skladišču ter razviti merila za odlaganje odpadkov v podzemno skladišče.

56. člen

(neprimerni in primerni odpadki za podzemno skladišče)

(1) V podzemno skladišče je dovoljeno odlagati inertne odpadke in nevarne ter nenevarne odpadke.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je v podzemno skladišče zaradi preprečevanja neželenih fizikalnih, kemijskih ali bioloških pretvorb prepovedano odlagati naslednje odpadke:

1. odpadke iz 9. člena te uredbe;

2. odpadke, v zabojnikih ali brez njih, ki bi lahko reagirali z vodo ali matično kamnino v skladiščnih pogojih in privedli do:

– spremembe prostornine,

– nastanka samovžignih, toksičnih ali eksplozivnih snovi ali plinov ali

– kakršnihkoli drugih reakcij, ki bi lahko ogrozile obratovalno varnost oziroma neokrnjenost geološke pregrade;

3. odpadke, ki bi lahko reagirali med seboj, razen če so pri skladiščenju v podzemnem skladišču razvrščeni v skupine po združljivosti; nezdržljive skupine pa so med seboj fizično ločene;

4. biološko razgradljive sestavine odpadkov;

5. odpadke z jedkim vonjem;

6. odpadke, ki lahko tvorijo toksično ali eksplozivno mešanico plina in zraka, kar velja predvsem za odpadke, ki:

– povzročajo toksične koncentracije plinov zaradi parcialnih tlakov njihovih sestavin,

– ob nasičenosti v zabojniku tvorijo koncentracije, ki presegajo deset odstotkov koncentracije, ki je enaka spodnji eksplozivni mejni vrednosti;

7. odpadke z nezadostno stabilnostjo, ki ne ustreza geomehanskim zahtevam odlaganja;

8. odpadke, ki so samovžigni ali lahko v skladiščnih pogojih spontano zagorijo, plinaste proizvode, hlapne odpadke in odpadke v obliki nedoločenih mešanic, ki izvirajo iz zbiranja odpadkov;

9. odpadke, ki vsebujejo ali lahko tvorijo patogene klice ali nalezljive bolezni.

57. člen

(pogoji obratovanja podzemnega skladišča)

Pri obratovanju podzemnega skladišča je treba zagotoviti izpolnjevanje vseh zahtev in pogojev ravnanja z odpadki in pogojev obratovanja odlagališča v skladu s to uredbo, razen meritev meteoroloških parametrov, emisij odlagališčnega plina in emisije snovi pri odvajanju izcedne vode ter onesnažene padavinske vode s površin odlagališča, ki se izvajajo v okviru obratovalnega monitoringa iz 45. člena te uredbe.

VIII. NADZOR

58. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja. Inšpektorji, pristojni za varstvo okolja, vodijo tudi postopek o prekršku.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

59. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec odlagališča, če:

1. odlaga odpadke, ki niso obdelani v skladu z drugim odstavkom 5. člena te uredbe,
2. odlaga komunalne odpadke, ki niso obdelani v skladu s četrnim odstavkom 5. člena te uredbe,
3. odlaga odpadke, katerih vrednosti parametrov onesnaženosti ali vrednosti parametrov izlužka ne izpolnjujejo zahtev prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 6. člena te uredbe,
4. odlaga odpadke, katerih vrednosti parametrov onesnaženosti ali vrednosti parametrov izlužka ne izpolnjujejo zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, izdanega na podlagi petega in šestega odstavka 6. člena te uredbe,
5. odlaga obdelane komunalne odpadke z večjim deležem biološko razgradljivih sestavin, kot je določen v okoljevarstvenem dovoljenju za obratovanje odlagališča v skladu s prvim odstavkom 7. člena te uredbe,
6. odlaga mehansko-biološko obdelane odpadke v nasprotju z drugim odstavkom 7. člena te uredbe,
7. odlaga odpadke iz prvega odstavka 9. člena te uredbe,
8. odlaga stranske živalske proizvode v nasprotju z drugim odstavkom 9. člena te uredbe,
9. ne upošteva prepovedi mešanja odpadkov iz 10. člena te uredbe,
10. odlaga odpadke brez ocene odpadkov iz prvega odstavka 11. člena te uredbe,
11. uporablja oceno odpadkov, ki je izdelana v nasprotju z drugim, tretjim, četrnim ali petim odstavkom 11. člena te uredbe,
12. ne hrani ocene odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 11. člena te uredbe,
13. ne zagotavlja pogojev odlaganja odpadkov iz tretjega odstavka 12. člena te uredbe,
14. pri odlaganju odpadkov ne upošteva zahtev iz 13. člena te uredbe,
15. ne preverja odpadkov v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 15. člena te uredbe,
16. ne pregleduje in ne preverja dokumentacije v skladu s prvim in drugim odstavkom 16. člena te uredbe,
17. ne izvaja tehtanja in ne zagotavlja opravljanja vizualnih pregledov v skladu s prvim in drugim odstavkom 17. člena te uredbe,
18. ne vodi evidence o odloženih odpadkih brez ocene odpadkov v skladu s tretjim odstavkom 17. člena te uredbe,
19. ne poroča o odloženih odpadkih brez ocene odpadkov v skladu s četrnim odstavkom 17. člena te uredbe,
20. ne potrjuje ali ne zavrača prevzema odpadkov v skladu z 18. členom te uredbe,
21. ne vpisuje v obratovalni dnevnik skladiščenja zavrženih odpadkov v skladu z drugim odstavkom 19. člena te uredbe,
22. ne obvešča pristojnega inšpektorja in ministrstva o zavrženih odpadkih ali odpadkih, ki ne ustrezajo podatkom v predloženi oceni odpadkov, v skladu z 20. členom te uredbe,
23. ne zagotavlja odvzema vzorcev zaradi kontrolne kemične analize v skladu s prvim in drugim odstavkom 21. člena te uredbe,
24. ne izvaja kontrolnih kemičnih analiz v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 22. člena te uredbe,
25. ne zagotovi, da se rezultati kontrolne kemične analize hranijo v elektronski obliki do zaprtja odlagališča v skladu s četrnim odstavkom 22. člena te uredbe,
26. ne odvzema reprezentativnih vzorcev odpadkov in z njimi ne ravna v skladu s 23. členom te uredbe,
27. ne izpolnjuje zahtev za odlaganje odpadkov skladu z 24. členom te uredbe,
28. obratuje z odlagališčem brez okoljevarstvenega dovoljenja v nasprotju s prvim odstavkom 39. člena te uredbe,

29. ne zagotovi finančnega jamstva iz 41. člena te uredbe v višini, obliki ali na način, ki so določeni v okoljevarstvenem dovoljenju te uredbe,

30. v nasprotju s prvim odstavkom 42. člena te uredbe ne ravna z odpadki v skladu z načrtom ravnanja z odpadki,

31. ne določi odgovornih oseb ali njihovih imen ne sporoči inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja, v skladu s prvim odstavkom 43. člena te uredbe,

32. ne zagotavlja navzočnosti odgovornih oseb v skladu s tretjim odstavkom 43. člena te uredbe,

33. ne zagotavlja usposobljenosti osebja v skladu s četrnim odstavkom 43. člena te uredbe,

34. nima poslovnika odlagališča v skladu s prvim odstavkom 44. člena te uredbe,

35. ne zagotovi, da je poslovnik odlagališča izdelan v skladu z drugim in tretjim odstavkom 44. člena te uredbe,

36. ne izvaja obratovalnega monitoringa v skladu s 45. členom te uredbe,

37. ne obvešča o spremembah vplivov na okolje v skladu s 46. členom te uredbe,

38. ne zagotavlja rednih pregledov odlagališča in ne izdeluje poročila o tem v skladu s 47. členom te uredbe,

39. ne vodi obratovalnega dnevnika in ga ne hrani v skladu s 48. členom te uredbe,

40. ne izdelata letnega poročila in ga ne pošlje ministrstvu v skladu s 49. členom te uredbe,

41. ne obvesti ministrstva in inšpektorata, pristojnega za okolje, o zapiranju odlagališča najkasneje v 30 dneh po prenehanju odlaganja odpadkov in ne sporoči podatkov v skladu s prvim odstavkom 51. člena te uredbe,

42. po končani izvedbi zapiralnih del ministrstvu ne predloži dokumentacije v skladu s drugim odstavkom 51. člena te uredbe,

43. ne opravlja obveznosti upravljavca zaprtega odlagališča v skladu s 52. členom te uredbe in

44. ne obvešča pristojnega inšpektorja o nastanku čezmernih vplivov na okolje v skladu s 53. členom te uredbe.

(2) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje imetnik odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne zagotovi izdelave ocene odpadkov v skladu z drugim, tretjim, četrnim in petim odstavkom 11. člena te uredbe,

2. k evidenčnemu listu ne priloži izjave v skladu z drugim odstavkom 12. člena te uredbe,

3. pri oceni istovrstnih odpadkov ne ravna v skladu z drugim odstavkom 13. člena te uredbe.

(3) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec podzemnega skladišča, če ravna v nasprotju z določbami:

1. prvega in tretjega odstavka 54. člena te uredbe,

2. prvega odstavka 55. člena te uredbe in

3. 57. člena te uredbe.

(4) Z globo od 10.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec centra za ravnanje s komunalnimi odpadki, če:

1. ne uredi centra za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu s Prilogo 1 te uredbe,

2. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje centra za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu s četrnim odstavkom 5. člena te uredbe,

3. ne izpolnjuje obveznosti iz šestega do devetega odstavka 5. člena te uredbe,

(5) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba upravljavca odlagališča, imetnika odpadkov, upravljavca podzemnega skladišča oziroma upravljavca centra za ravnanje s komunalnimi odpadki.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

60. člen

(zahteve za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov do izgradnje centra za ravnanje s komunalnimi odpadki)

(1) Če ni zagotovljena obdelava mešanih komunalnih odpadkov v skladu s 5. členom te uredbe in je upravljavec centra za ravnanje s komunalnimi odpadki hkrati tudi upravljavec odlagališča komunalnih odpadkov, se za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov šteje mehanska obdelava ali izločanje:

1. odpadnih kovin, vključno z odpadno kovinsko embalažo,
2. odpadne plastike, vključno z odpadno plastično embalažo in drugih gorljivih frakcij, primernih za energetske predelavo.

(2) Šteje se, da so mešani komunalni odpadki obdelani v skladu z zahtevo iz prejšnjega odstavka, če je izločeno in oddano v predelavo ali odstranjevanje, razen odlaganja, najmanj:

1. 40% odpadnih kovin, vključno z odpadno kovinsko embalažo, OEEO in odpadnimi baterijami, in
2. 20% odpadne plastike, vključno z odpadno plastično embalažo in embalažo iz sestavljenih materialov, in drugih gorljivih frakcij, primernih za energetske predelavo, glede na vsebnost teh odpadkov v mešanih komunalnih odpadkih pred obdelavo.

(3) Po obdelavi iz prvega odstavka tega člena je treba zagotoviti še takšno biološko obdelavo mešanih komunalnih odpadkov, da je letna količina preostanka mešanih komunalnih odpadkov, ki se odda v odlaganje, največ 222 kg na prebivalca občine, za katero upravljavec centra iz prvega odstavka tega člena izvaja javno službo obdelave mešanih komunalnih odpadkov.

(4) Količina odpadkov, ki jih je treba izločiti, da se dosežeta deleža iz drugega odstavka tega člena, se določi na podlagi povprečja rezultatov izvedenih sortirnih analiz v preteklem letu, ki jih morajo upravljavcu centra iz prvega odstavka tega člena posredovati izvajalci javne službe zbiranja komunalnih odpadkov iz občin iz prejšnjega odstavka, pri čemer za druge gorljive frakcije iz 2. točke drugega odstavka tega člena štejejo odpadni papir in karton, vključno z odpadno embalažo iz papirja in kartona ter odpadki iz obdelave lesa in drugi odpadki iz lesa, lubja in plute. Upravljavec centra mora na zahtevo inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja, ali ministrstva posredovati izračun povprečja rezultatov izvedenih sortirnih analiz.

(5) Obdelava mešanih komunalnih odpadkov v skladu s prvim odstavkom tega člena se šteje za pripravo teh odpadkov za odlaganje in se preverja v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča iz 40. člena te uredbe.

(6) Upravljavec odlagališča komunalnih odpadkov, na katerem se bodo odpadki prenehali odlagati najkasneje do 31. decembra 2015, lahko odlaga odpadke, obdelane v skladu s tem členom, dokler ni zagotovljena obdelava mešanih komunalnih odpadkov v skladu s 5. členom te uredbe oziroma najdlje do 31. decembra 2015.

(7) Upravljavec odlagališča komunalnih odpadkov, na katerem se bodo odpadki odlagali tudi po 31. decembru 2015, lahko odlaga odpadke, obdelane v skladu s tem členom, dokler ni zagotovljena obdelava mešanih komunalnih odpadkov v skladu s 5. členom te uredbe oziroma najdlje do 31. decembra 2013.

61. člen

(obstoječe odlagališče, na katerem se je prenehalo odlagati odpadke)

(1) Upravljavec obstoječega odlagališča, na katerem se je prenehalo odlagati odpadke do 31. decembra 2008 v skladu s 33. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 98/07) in je o tem obvestil ministrstvo v roku, določenem v predpisu, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov na odlagališčih, in še nima izdane odločbe o zaprtju odlagališča, mora ministrstvu v 60 dneh po uveljavitvi te uredbe sporočiti podatke iz 2. in 3. alineje prvega odstavka 51. člena te uredbe.

(2) Upravljavec obstoječega odlagališča, na katerem se je prenehalo odlagati odpadke do datuma uveljavitve te uredbe, ki ni upravljavec iz prejšnjega odstavka in še nima izdane odločbe o zaprtju odlagališča, mora ministrstvu v 60 dneh po uveljavitvi te uredbe sporočiti podatke iz prvega odstavka 51. člena te uredbe.

(3) Upravljavec iz prvega in drugega odstavka tega člena mora zaključiti vsa zapiralna dela najkasneje do 31. decembra 2013 in redno izvajati ukrepe varstva okolja v skladu z določbami te uredbe.

(4) Postopki za izdajo odločbe o zaprtju odlagališča, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se zaključijo v skladu s to uredbo, pri čemer se v odločbi, izdani upravljavcu iz prvega odstavka tega člena namesto časovnega obdobja iz 10. točke 40. člena te uredbe določi najmanj deset letno časovno obdobje, v katerem mora po zaprtju odlagališča zagotavljati izvajanje predpisanih obveznosti iz 52. člena te uredbe.

62. člen

(odlagališče, ki bo obratovalo najdlje do 31. decembra 2015)

(1) Upravljavcu odlagališča, ki je v skladu s 23. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 53/09) do 15. julija 2009 vložil vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, se izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča po tej uredbi za obdobje petih let, pri čemer je odpadke dovoljeno odlagati najdlje do 31. decembra 2015, če:

- je bilo za odlaganje odpadkov upravljavcu tega odlagališča že izdano okoljevarstveno dovoljenje pred 15. julijem 2009,
- upravljavec dokaže, da ima za celotno obdobje nameravanega odlaganja še razpoložljivo zmogljivost za odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov,
- se za to odlagališče izvaja monitoring onesnaževanja podzemne vode in
- je priloženo finančno jamstvo v skladu s Prilogo 9 te uredbe.

(2) Upravljavcu odlagališča, ki se nahaja na območju z močno razpokano kamninsko podlago, z dobro vodno prepustnostjo in z nedoločljivimi tokovi podzemne vode in ki je v skladu s 23. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 53/09) do 15. julija 2009 vložil vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, se izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje odlagališča za obdobje petih let, pri čemer je odpadke dovoljeno odlagati najdlje do 31. decembra 2015, če:

- je bilo za odlaganje odpadkov upravljavcu tega odlagališča že izdano okoljevarstveno dovoljenje,
- upravljavec dokaže, da ima za celotno obdobje nameravanega odlaganja še razpoložljivo zmogljivost za odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov,
- se za to odlagališče izvaja monitoring onesnaževanja podzemne vode in monitoring površinske vode, v katero se izliva podzemna voda iz vplivnega območja tega odlagališča, in
- je priloženo finančno jamstvo v skladu s Prilogo 9 te uredbe.

63. člen

(odlagališče, ki bo obratovalo tudi po 1. januarju 2016)

Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, razen za obratovanje odlagališč iz prejšnjega člena, začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se zaključijo v skladu s to uredbo.

64. člen

(izjeme)

(1) Ministrstvo upravljavcu obstoječega odlagališča v skladu s to uredbo in predpisom, ki ureja naprave, ki lahko povzročijo onesnaževanje okolja večjega obsega, izda okoljevarstveno dovoljenje iz 39. člena te uredbe, če izpolnjuje zahteve te uredbe, razen zahtev iz 25. in 26. člena te uredbe.

(2) Ne glede na določbe 25. člena te uredbe se lahko novo odlagališče umesti na ali ob lokaciji obstoječega odlagališča, če je to obstoječe odlagališče obratovalo pred 31. oktobrom 2007 in je novo odlagališče prostorsko umeščeno na tej lokaciji na podlagi prostorskega akta, sprejetega pred 31. oktobrom 2007, čeprav je:

- umeščeno na območje majhne poplavne in erozijske ogroženosti v skladu s predpisom, ki ureja metodologijo za določanje območij, ogroženih zaradi poplav in z njimi povezane erozije celinskih voda in morja, ter način razvrščanja zemljišč v razrede ogroženosti vode,
- površinska voda na območju novega odlagališča odvedena z umetnim vodotokom ob ali pod telo odlagališča, če je za gradnjo umetnega vodotoka pridobljeno vodno soglasje v skladu s predpisi, ki urejajo vode, in
- zunanji rob telesa novega odlagališča oddaljen od kmetijskih zemljišč, namenjenih pridelavi rastlin za prehrano, in priobalnih zemljišč površinskih voda manj kot 300 m, vendar ne manj kot 50 m.

(3) Umestitev novega odlagališča iz prejšnjega odstavka pa je možna le, če taka širitev ne pomeni večjega tveganja za okolje, vodni režim in stanje voda.

(4) Ne glede na določbe 25. člena te uredbe je lahko pri načrtovanju odlagališča na ali ob obstoječi lokaciji odlagališča zunanji rob telesa odlagališča oddaljen od roba kmetijskih površin, namenjenih poljedelstvu, ter vodotokov in drugih vodnih teles manj kot 300 m, če je takšno odlagališče umeščeno v prostor z veljavnim občinskim podrobnim prostorskim načrtom in če je iz poročila o vplivih na okolje razvidno, da odlagališče ne predstavlja večjega tveganja za okolje.

65. člen

(dopolnitev vloge)

Upravljavca obstoječega odlagališča, ki je pred uveljavitvijo te uredbe vložil vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, in bo z odlaganjem odpadkov prenehal najkasneje do 31. decembra 2015, mora to vlogo najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe dopolniti tako, da se nanaša na izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje odlagališča za odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov v skladu s 23. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 53/09).

66. člen

(postopki)

(1) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo te uredbe in še niso zaključeni, se dokončajo v skladu s to uredbo.

(2) Upravljavcem odlagališč, ki imajo dokončno okoljevarstveno dovoljenje, se višino finančnega jamstva, izračunano v skladu s to uredbo, določi z iztekom ročnosti finančnega jamstva, ki so ga dali pred uveljavitvijo te uredbe.

67. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe prenehata veljati Uredba o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 32/06, 98/07, 62/08 in 53/09) in Uredba o prevzemanju odpadnih azbestcementnih gradbenih izdelkov na odlagališčih komunalnih odpadkov in o določitvi najvišje cene njihovega odlaganja (Uradni list RS, št. 97/06).

(2) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati četrto poglavje in priloga 4 Uredbe o obdelavi biološko razgradljivih odpadkov (Uradni list RS, št. 62/08).

68. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-35/2011

Ljubljana, dne 28. julija 2011

EVA 2011-2511-0033

Vlada Republike Slovenije

Borut Pahor l.r.
Predsednik

[Priloga 1: Oskrbovalni standard za center za ravnanje s komunalnimi odpadki](#)

[Priloga 2: Shema postopkov preverjanja dostavljenih odpadkov](#)

[Priloga 3: Zahteve, ki jih morajo izpolnjevati odpadki za odložitev na odlagališču](#)

[Priloga 4: Odpadki, ki jih je dovoljeno odlagati na odlagališče za inertne odpadke](#)

[Priloga 5: Količina biološko razgradljivih odpadkov, ki se lahko letno odložijo na vseh odlagališčih na ozemlju Republike Slovenije](#)

[Priloga 6: Struktura posameznih plasti za prekrivanje površin zapolnjenih delov telesa odlagališča](#)

[Priloga 7: Obseg obratovalnega monitoringa za odlagališče odpadkov in način njegovega izvajanja](#)

[Priloga 8: Podrobnejša vsebina ocene tveganja](#)

[Priloga 9: Merila za določitev višina celotnih obratovalnih stroškov odlagališča v času od začetka zapiranja do zaključka izvajanja ukrepov varstva okolja po zaprtju odlagališča in letne višine finančnega jamstva, ki ga je treba zagotoviti letno med obratovanjem odlagališča](#)